

Det Danske Brodersamfunds Blad

OFFICIAL PUBLICATION OF THE DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

3die Aargang

1ste DECEMBER 1918

No. 11

Slesvig.

Slesvigere her i Landet i et Antal af mange hundrede indsendte fornylig en Petition til Præsident Wilson, i hvilken de bad ham understøtte deres Landsmænd i Slesvig i deres Begær om Frihed fra tysk Undertrykkelse. Som Svar paa denne Petition har Præsident Wilson nu sendt det følgende personlige Brev til Pastor K. C. Bodholdt:

The White House, Washington,
November 12, 1918.

My dear Mr. Bodholdt:

In addressing myself to you, I wish to include not only Mr. Carl Plow of Petaluma, California, and Mr. Jens Jensen of Chicago, who with you have been the chief spokesmen of Slesvig in this country, but all the Slesvigers who have signed the petition directed to me as well as the still greater number of Americans of Danish race who have endorsed that petition.

The statement you have given me signed by former residents of Slesvig and endorsed by a still greater number of Danes, all now American citizens, voices anew an unforgettably just cause. I can but assure you that your appeal to America's sympathy and passion for justice will not go unheeded, for it founds itself wisely upon the rights of men to rule themselves and to choose the manner in which that self-rule shall be exercised. I do not doubt that your voice and that of your former countrymen will be heard and heeded wherever the thought of the nations turns to the righting of old wrongs kept fresh by the lengthened oppression of the intervening years. It is for the whole world which has borne the burdens of war to share in the adjustments of peace: Not America alone, but all the peoples now quickened to a newer sense of the values of justice must join in the relief of a grievance whose continuance would traverse the principles for which more than a score of nations are now fighting.

Please accept on behalf of the Slesvigers in this country my thanks for the faith of which their petition is an evidence and on behalf of your race in the old country, my earnest wish for the hastening of the day when right and justice shall prevail to deliver them from oppression.

Cordially and sincerely yours,
(Signed) WOODROW WILSON.

Rev. K. C. Bodholdt,
816 Union St., Racine, Wis.

Samtidigt med at Slesvigernes Petition naede Washington sendte Brodersamfundets Over-Præsident fra Seattle, Wash., følgende Telegram paa Engelsk, men her oversat:

Til Præsidenten:
Det Andragende, der er fremlagt for Dem fra Amerikanere med Hjemstavn i Slesvig, støttes i et og alt af Det Danske Brodersamfunds 22,000 Medlemmer, der fuldtud sympatiserer med de Tanker, der udtrykkes deri.

T. R. NIELSEN,

Over-Pres. Det Danske Brodersamf.

D. B. S. Forsvarsulle.

Loge Nr. 18.—Louis C. Skipper, Chicago, Ill. Private.

- 18.—Oscar Møller, Nakskov, Danmark. Army Field Clerk.
- 19.—Chr. Krath.
- 19.—Chr. H. Molgaard.
- 19.—John Michalsen.
- 19.—Peter Norgaard.
- 19.—Magnus M. Petersen.
- 19.—Clarence Dahl.
- 19.—Henry Nielsen.
- 19.—Alfred P. Jensen.

- 19.—Walter Christoffersen.
- 19.—Wm. Christoffersen.
- 19.—Otto Westergaard.
- 19.—Her Petersen.
- 19.—Anders Jensen.
- 88.—Chris D. Leth, Quartermaster Corps, Sergeant.
- 88.—Anton M. Christensen, Corporal, Infantry.
- 88.—Christian Gregersen, Private, Infantry.
- 130.—Niels E. S. Hansen, Private, Field Artillery.
- 131.—Jorgen Nielsen, Culinback, Ribe Amt. Coast Artillery.
- 167.—Arthur A. Andersen.
- 255.—William B. Petersen, California.
- 135.—Harald Christian Andersen, Waco, Texas. Infantry.
- 141.—Chris. N. Frenker, Horslev, Danmark. Private.
- 141.—Fred Simonsen, Irene, Private.
- 141.—Marius C. Petersen, Gjestrup, Danmark. Private.
- 141.—Johannes Nielsen, Aaste Sogn. Private.
- 141.—Carl Ejnar Nielsen, Aaste Sogn. Private.
- 116.—Richard M. Lenskjold.

Meddelt i dette Nr. 29
Tidligere meddelt 1,890

Ialt 1,919

Hermed sluttet Det Danske Brodersamfundets Forsvarsulle.

Hvad har bevirket,

At Det Danske Brodersamfund har opnaaet saa stor Tilslutning?

Dette Spørgsmaal vil uidentivt have en ikke ringe Interesse for D. B. S. Medlemmer i Særdeleshed i disse Dage, hvor Autoriteterne i Nebraska befaler, eller henstiller til Samfundet, at alle Regnskaber, og alle Tryksager (vort Blad indbefattet) kort sagt, saa godt som alle Samfundets Forretninger, i Fremtiden skal føres i det engelske Sprog.

Efter de foreliggende Beretninger fra D. B. S. første Dage, syntes det, som der særlig blev lagt Vægt paa

Oprettelsen af et nationalt Samfund: en Sammenslutning af danske Mænd, der i Lighed med andre Fremmede Nationer, kunde representere deres Hjemland i Amerika.

Den Tanke, at indføre dansk Kultur, gøre os bekendt som Nation, og samles for at opretholde de gamle Minder og Skikke, saasom Julefester, Høstfester og lignende, har sikkert givet et mægtigt Bidrag til Udvidelsen af Det Danske Brodersamfund. Det vil ligeledes være interessant at lægge Mærke til, at de ledende og bedste Kræfter i Logerne, saa godt som altid, er Folk, der har henlevet mange af deres bedste Aar i Danmark, og alt hvad de har ført med til Amerika, er som Regel kun Minderne fra en svunden Tid. Efter Aars Forløb har de samme Folk levet sig ind i amerikanske Forhold, men deres fremrykkede Alder har ikke tilladt dem at tage Del i amerikansk Aandsliv. Det Danske Brodersamfundes Loger har derimod været et Sted, hvor de altid har følt sig hjemme, der har de truffet ligestillede Landsmænd; de har udvekslet deres Tanker og Meninger i det hjemlige Sprog, og deres mange Gange rige Evner og Erfaringer har særlig fundet Anvendelse i Logens Anliggender o. s. v., o. s. v.

Ifølge vor Konstitution, som den var affattet før Konventionen i St. Paul, kunde en Nykommer ikke optages i D. B. S., før han havde opholdt sig her i Landet i tre Maaned. Dette Forhold bevirke, at mangen en Nykommer blev Medlem i en af de lokale Sygeföreninger (som der findes et ikke ringe Udvalg af, i Særdeleshed i Storbyerne) og naar de tre Maaneder var hængaaet, og D. B. S. Loger stod aaben for Nykommeren, da havde han hørt saa meget ufordelagtig om Brodersamfundet, og da han nu var Medlem af en Sygekasse, gjorde vor Agitation i mange Tilfælde ingen Virkning.

Dette uheldige Forhold blev ophævet i 1915, og nu møder der os en ny, og langt større Fare, thi det der har samlet os, det der har gjort os stærke, og derved givet os Anseelse, er vort hjemlige Sprog: skal Tanken, som gaar ud paa at opretholde Minderne

fra Hjemlandet, være andet og mere end en tom Frase, da maa Sproget vedblivende være Dansk.

De Forenede Staters Konstitution, saavel som de enkelte Staters Love, omtaler ikke Retten til at tale eller skrive fremmede Sprog. United States Konstitution siger: "Congress shall make no law respecting religion or prohibiting the free exercise thereof, or abridging the freedom of speech or of the press, or the right of the people peaceably to assemble."

Der er imidlertid ingen Grund til at tro, at denne Paragraf kan anvendes i Sprogspørgsmaalet, thi det har altid overalt i Verden været betragtet som en Selvfølge, at et hvert Menneske har Ret til at tale og skrive hvilket Sprog de ønsker, og af samme Grund kunde det næppe falde Loven ind at regulere eller indskrænke denne Ret.

Noget ganske andet er det, naar the Insurance Department of Nebraska, under hvis Love D. B. S. er indkorporeret, giver Ordre til at føre alle Regnskaber med Bilag i det engelske Sprog: det er nemlig the Insurance Departments Ret, og Pligt, at føre en nøje Kontrol med alle under Staten inkorporerede Assurance Selskaber, og muligvis vil det gøre en saadan Kontrol lettere, naar Regnskaberne udelukkende er ført i det engelske Sprog. Ethvert Assurance-Selskab maa tillige have the Insurance Departments Tilladelse til at drive Forretning paa Statens Territorium: derfor har de en meget stor Autoritet. Det vil sige, kun i financel Henseende. De kan bestemme, hvormange Assessments vi skal betale aarlig o. s. v., men de har absolut ingen Myndighed til at bestemme, hvad Sprog der skal tales eller skrives, hverken i Hoved-Logen eller de lokale Loger.

Det var ønskeligt, om virkelige sagkyndige Brødre vilde tage dette Spørgsmaal op til almindelig Diskussion, thi efter min ringe Mening, er det af stor Betydning, at idet mindste Logernes Representanter paa den kommende Konvention har den rette Forstaaelse af dette for hele Brodersamfundet saa vigtige Spørgsmaal.

Med broderlig Agtelse,
SOPHUS NYBOE.

DET DANSKE BRODERSAMFUND'S OVER-SEKRETÆRS KONTOR

J. MICHAELSEN, Office 917-18 Omaha Nat'l Bank Bldg.

Assessment Nr. 12, i 1918

Omaha, Nebr., 1. December 1918.

Nr. Hoved	Døds Nr.	Navn	Loge Nr.	Logens Bynavn	Alder	Optaget	Død	Fødested	Dødsarsag	Assessment-nr.
24538	2433	Frederiksen Chr.	260	Williston	34	27. April 1907	15. Okt. 1918	Meeker Co., Minn.	Influenza	500
9768	2434	Jensen A. C.	140	Chicago	57	7. Sept. 1899	20. Sept. 1918	Gelberg	Myocarditis	1,000
17485	2435	Nielsen S. C.	107	West Pullman	58	27. Juli 1904	1. Okt. 1918	Stubberup	Nephritis	1,000
18271	2436	Christensen C. E.	202	Warren	48	29. Nov. 1904	10. Okt. 1918	Torslev, Hjørring	Heart Disease	1,000
13253	2437	Petersen Wm. J.	18	Chicago	46	20. Okt. 1902	9. Aug. 1918	Farum	Intest. Hemorrhage	1,000
25017	2438	Hansen J. F. C. S.	50	Port Chester	30	25. Aug. 1907	17. Okt. 1918	Port Chester	Pneumonia	500
39548	2439	Nielsen Chr. M.	14	Kenosha	29	30. Nov. 1915	6. Okt. 1918	Lindaa	Pneumonia	1,000
5819	2440	Kirkberg N. J.	14	Kenosha	68	15. Jan. 1895	14. Okt. 1918	Røding	Angina Pectoris	1,000
30425	2441	Jensen S. A.	14	Kenosha	43	5. April 1910	15. Okt. 1918	Lyngby	Pneumonia	500
39206	2442	Johansen A. V.	87	Boston	34	28. July 1915	23. Sept. 1918	København	Pneumonia	1,000
6794	2443	Hansen Jacob	67	Fresno	59	18. Marts 1896	29. Sept. 1918	Augustenborg	Apoplexy	1,000
38897	2444	Hansen Robert	258	New York	38	24. Marts 1915	3. Okt. 1918	Nykøbing	Influenza	250
33811	2445	Sorensen P. C. H.	64	Rockford	29	3. April 1912	10. Okt. 1918	Aarhus	Pneumonia	1,000
26750	2446	Larsen John	12	Green Bay	29	29. Maj 1908	13. Okt. 1918	Green Bay, Wis.	Accidentally Shot	1,000
29477	2447	Petersen F. M.	4	Racine	32	27. Okt. 1909	18. Sept. 1918	Grandville, Mich.	Tuberculosis	250
24402	2448	Sorensen R. A.	75	Albert Lea	37	25. April 1907	18. Okt. 1918	Mentofte, Randers	Pneumonia	500
40796	2449	Rasmussen W.	212	Waterloo	23	22. Sept. 1916	20. Okt. 1918	Maribo	Influenza	250
4478	2450	Graffl Hans	67	Fresno	55	3. Maj 1893	24. Sept. 1918	Driens	Accident (Auto)	1,000
37863	2451	Petersen O. E.	202	Warren	25	1. Sept. 1914	17. Okt. 1918	Aalborg	Pneumonia	500
42739	2452	Petersen Niels	314	Hartford	33	9. Jan. 1918	13. Okt. 1918	Hatting	Pneumonia	125
6085	2453	Svensen Chris	86	So. Amboy	70	29. Juni 1895	24. Okt. 1918	Kolding	Pneumonia	500
36739	2454	Andersen N. J.	4	Racine	27	22. Dec. 1913	18. Okt. 1918	Odense	Pneumonia	500
40329	2455	Walters F. J.	41	Derby	21	8. Maj 1916	26. Sept. 1918	Ansonia, Conn.	Pneumonia	500
34412	2456	Rølsen M. K. L.	227	Detroit	35	27. Aug. 1912	29. Okt. 1918	Ringkøbing Amt	Pneumonia	500
39078	2457	Rydahl H. A.	210	Grand Rapids	12	10. Juni 1915	22. Okt. 1918	Sidney, Mont.	Pneumonia	500
23179	2458	Jørgensen W. C.	172	Philadelphia	13	6. Dec. 1906	10. Okt. 1918	København	Uromina	1,000
38108	2459	Johnsen F. W.	198	Kenmare	13	6. Nov. 1914	29. Okt. 1918	Riffen, Wis.	Pneumonia	1,000
25107	2460	Jacobsen J. W.	64	Rockford	13	4. Sept. 1907	11. Okt. 1918	København	Pneumonia	250
38134	2461	Høst Waldemar	49	San Francisco	13	11. Nov. 1914	10. Okt. 1918	Viborg	Influenza	250
8044	2462	Lund Niels P.	46	Perth Amboy	42	21. Dec. 1897	14. Okt. 1918	Ørrebyhaga	Influenza	1,000
41888	2463	Lausen Henry	137	Boomer	14	14. April 1917	14. Okt. 1918	Council Bluffs	Pneumonia	1,000
32463	2464	Kristensen K. J.	139	Viborg	13	4. Maj 1911	24. Okt. 1918	Tranum Enge	Pneumonia	250
37932	2465	Christensen Wm.	205	Brooklyn	13	22. Sept. 1914	29. Okt. 1918	København	Pneumonia	250
15233	2466	Christiansen Jens	125	Weeping Water	34	13. Okt. 1903	16. Okt. 1918	Viborg	Pneumonia	500

Broder:—Ifølge Det Danske Brodersamfundets Konstitution, Paragraf 6, 4de Afdeling, er det atter min Pligt under nævnte Dato at opkræve et nyt Assessment samt henlede Brødrenes Opmærksomhed paa, at Assessments Nr. 232, som er i Logens Kasse, herved beordres indsendt til Over-Sekretæren den 1. Feb. 1919 og senest den 15. Feb. Du anmodes derfor om at indbetale til Logens Finanssekretær eller Kasserer Aars Nr. 12. Løbe Nr. 233, senest den 1. Jan., da enhver Loge ifølge Konstitutionens Paragraf 7, 4de Afdeling, stadig maa have et Assessment opkrævet i Forskud af sine Medlemmer.

Ny Medlemmer optaget i Dec. Maaned skal betale Aars Nr. 12, Løbe Nr. 233 ved Optagelsen.

Assessment Aars Nr. 12, Løbe Nr. 233, er nu forfalden til Indbetaling og maa være betalt til Logernes Kasserer eller Finans Sekretær den 1. Feb. 1919.

J. MICHAELSEN, Over-Sekretær.

Skal Konventionen udsættes?

Skjønt jeg endnu ikke har modtaget Samfundsbladet for November, har jeg det fra paalidelig Kilde, at der i dette vil forekomme et Forslag ad Referendum om at udsætte Konventionen til 1920.

Dette Forslag kommer just ikke som noget uventet for mit Vedkommende, idet en Henvendelse til Loge Nr. 87, om at være Medforslagsstiller til en Plan i den Retning, forelaa for flere Mænders siden, om endskjønt det foreliggende Forslag ikke er det samme, som vi var anmodet om at underskrive. Ikke destomindre kommer det uidentivt uventet for det store Antal af Logerne. Det første Spørgsmaal, disse uidentivt stiller sig ved at løse det bliver dog helt naturligt et stort — hvorfor? Hvad er det som Aarsag til, at Konventionen skal udsættes for et Aar? Det er næppe fordi, at et Antal af vore unge Brødre for Tiden er forhindrede i at kunne afgive deres Stemme for Delegat; ej heller er det fordi, at der intet foreligger af Betydning, der bør ordnes med en Konvention, eller fordi vor Konstitution ikke trænger til Effersyn; mindst af alt er det fordi, at det vil blive billigere at holde Konvention næste Aar, eller at Folk i 1920 vil have bedre Raad til at afholde Udgifterne; for paa dette sidste Punkt har allerede i længere Tid Landets Regering ikke undladt gennem Bladene at gøre os opmærksom paa, at Forholdene i den nærmest forestaaende Tid vil blive alt andet end glimrende. Med Krigsindustriens ophørt og de allerfleste af Landets Industrigrene nedlagte og Fabrikkerne omændrede og derfor usikrede i lang Tid til at genoptage den Industri, som de oprindeligt var monterede for, i den samme Maalestok som før Krigen; med et Par Millioner Soldater tilbage fra Europa til at kompetere for Arbejde og med den halve Verden at skaffe Føden til; — alt dette tegner ikke til billigere Tider foreløbig. Derimod tegner det godt til, at Prisen for at leve vil blive endnu højere, medens Arbejdslønnen vil gaa ned, og Skatter i det uendelige yderligere vil forringe vor Købeevne. Landets Fødeproduktion maa drives til det yderste for at skaffe Føde til de af Krigen ruinerede Lande, og dette kan ikke gøres ved at skrive Farmerens Indtægter ned til et Minimum; Regeringen maa i endnu stærkere Grad end hidtil garantere Farmeren, at denne har idetmindste et rimeligt Udkomme for sine forøgede Anstrengelser til at producere det mest mulige, hvilket ikke er lovende for billigere Leveforholdene, og Regeringen kan kun hjælpe med Penge, som igen maa komme ind ved forøgede Skatter og som Forbrugeren naturligvis skal betale. Alt i alt synes det urimeligt, at det kan blive billigere at holde Konventionen i 1920. Tværtimod! Hvad er da Grunden til, at Konventionen skal udsættes? Jeg har ikke til Forsæt at rette nogen Beskyldning om personlige Fordele nogen Steder, men jeg kan ikke undlade at spørge mig selv, om der da er noget, der vil være bedre forberedt til at taale Lyset et Aar senere. Overbestyrelsen kan ikke gøre andet end at lade Forslaget komme frem, naar det er stillet paa lovgyldig Maade; det ligger til Medlemmerne af Samfundet, om det skal vedtages eller ikke; vi maa tilbage til Forslagets originale Stillere for et Svar; der vil vi nærmest komme til det Resultat, at Forslaget er forhastet; at man ikke der tilbørligt har taget Forholdene i Betragtning, eller overvejet om vore pekuniære Forhold vil være bedre i 1920 end i 1919. Til dette sidste maa der vistnok svares, at Samfundet ikke i pekuniær Henseende vil være bedre stillet til at møde Udgifterne af en Konvention end nu. Det er rimeligt nok, at Staten Nebraska ikke med sætter sig en Undtagelse overfor Statslovene under de abnorme Forhold, som vi nu er under, naar en rimelig Grund kan gives for en saadan Undtagelse; saa mange af de civile Love har maattet vige for Krigens Nødvendigheder, og Overbestyrelsen har uidentivt vidst, hvad den gjorde,

førend den lod Forslaget komme frem; dette Punkt behøver næppe at tages i Betragtning; det store Spørgsmaal er, om Samfundet er bedre tjent med en Udsættelse, og dertil maa vistnok svares nej. At Konventionen koster for meget, derom kan vi snart blive enige, men den vil ubetinget ikke koste mindre i 1920, og det næste Spørgsmaal bliver da, om Udsættelsen ikke bliver en Galgenfrist, der kun bliver værre ved at gemmes; om de mægtige Spørgsmaal, som Samfundet maa løse i det næste Aar, bliver mindre og lettere at løse i 1920; om disse store og for Samfundet vigtige Anliggender, der maa afgøres længe før den Tid, vil være bedre tjent med en Ordre fra Overbestyrelsen, end ved Bestemmelse tagen af Logernes Delegater ved en Konvention. Det har taget to Millioner Mænd og mange Billioner Dollars for Amerika at udrydde denne Slags Kejserspolitik i Europa; skal Det Danske Brodersamfund nu føde en ny Kejserspolitik? Det vil maaske argumenteres, at nødvendige Bestemmelser kan og vil blive gjort gennem Samfundsbladet ad Referendum. Ganske vist, men lad os engang endnu se paa, hvordan dette Maskineri arbejder.

Det foreliggende Forslag, eller rettere Indledningen til Forslaget, modtoges i Boston Loge Nr. 87 for over 4 Maaneders siden (det er i Dag den 3die November). Nu kommer det i Bladet for Afstemning, men Resultatet kan først afgøres og meddeles Logerne efter den 10de Januar, altsaa mindst 7 Maaneders efter, at det originalt var stillet i den forslagsstillende Loge! Derpaa følger saa den Omstændighed, at det kan ikke ændres i Tilfælde af, at Ordlyden skulde ønskes anderledes eller en Tilføjelse synes nødvendig; man maa stemme over det, som det er, enten det er vist eller galt; dette vil sige, at hvis man mener, det er for ufuldstændigt til at være Lov, maa man alene af den Grund stemme imod det, selv om man ellers kunde billigere Tanken deri. Efter 7 Maaneders Forløb, hvis det alligevel vedtages, har vi altsaa en Lov, som er ubrugelig. Endelig koster Behandlingen af et saadant Forslag Logerne en \$500. Om nogen kan overbevise mig om, at en saadan Lovgivningsmetode er praktisk, saa ønsker jeg meget at kende hans Logik. Mig forekommer det at være Barneleg. Men dette er altsaa, hvad vi maa vente at arbejde under i de næste to Aar, dersom dette Forslag vedtages, hvis vi skal gøre noget for vore hjemvendte Soldater, hvis vi skal gøre noget særskilt for at bøde paa Mangelen af Materiale for nye Medlemmer, hvis vi skal foretage os noget for at blive bedre bekendt med, hvorfor vor Overkasserer skulde være hældt ud, o. s. v.

I Bladet for Oktober fremlagde jeg en grundigt udtænkt Plan, hvordan vor Konvention kan afholdes uden forøgede Udgifter udover hvad den vilde koste under normale Forhold, men da vi her paa Forhaand vidste, at Forslag om Udsættelse verserede for Over-Bestyrelsen, undlod vi at stille noget Forslag.

Mange af Logerne vil allerede have taget sin Beslutning, inden disse Bemærkninger kan naa at blive læst, men disse, der endnu ikke har foretaget Afstemning, vil jeg bede om at tænke to Gange, før de stemmer for Udsættelsen.

Med broderlig Hilsen,

H. M. MARKER,
Boston Loge Nr. 87.

Referendum Forslaget.

Ærede Brødre:—

Med Hensyn til Udsættelse af Konventionen et Aar, da tror jeg, at det er bare spildt Ulejlighed. Begrundet paa, at de Jernbanetaxter, som eksisterer nu, ikke vil blive mindre for flere Aar, om de egentlig nogensinde vil blive lavere. Efter at Regeringen overtog Jernbanerne, har de maattet forhøje Arbejdslønnen for saa godt som alles Vedkommende, som arbejder paa Banerne, hvilket igen tvang dem til at forhøje Taxterne for at møde Udgifterne. Naar nu en Gang Krigen er forbi, og alle Soldaterne er hjemkomne, og alt er saa nogenlunde kommen i den gamle Gænge igen, og

Jernbanerne er gaaet tilbage til deres gamle Ejere, saa kommer jo det store Spørgsmaal, om Priserne skal gaa ned eller ej. Landbrugeren mener ikke, at han kan sælge billigere end under nuværende Forhold. Og jeg tror, at hvis Konventionen blev udsat 4 Aar i Stedet for et Aar, da vilde vi komme nærmere til normale Tider end vi vil om to Aar, enten saa de vilde blive billigere til den Tid eller ej. Og saa en lille Bemærkning til, og den er, at selv om vi lever i dyre Tider, da har en Arbejdsmand forbedret sine Lønningvilkkaar nok til at han kan i paa-kommende Tilfælde spendere en extra Dollar lige saa godt nu som før Krigen.

Med broderlig Hilsen,

A. P. PETERSEN, Austin, Minn.

Loge Nr. 17.

I en Tid som denne, hvor Krigslarmen saa at sige overdøver alt andet, hvor vore Interesser mer eller mindre er optaget deraf, er det jo ikke saa underligt om andre Samfundssopgaver kommer til at lide derunder.

Her i "Chicago" Loge Nr. 17 er alt gaaet saa stille i det sidste Aar. Der har ikke været det Live i Logen, som der plejer, men det kommer vel nok igen med de normale Forhold.

Som Bladets Læsere vel ved, brændte vor Logehal for godt et Aar siden, hvorved vi selvfølgelig led et større Tab.

Grunden og hvad Flammerne ikke havde fortæret solgte vi til den bekendte Karl Marx Klub. Den har nu fuldstændig restaureret Bygningen, og Loge Nr. 17 er atter flyttet ind i den — som Lejere. Vort første Møde i samme efter Branden var sidste Onsdag, den 9de Oktober, og det blev jo paa mange Maader et godt Møde, hvor Logen tog en \$1,000 Liberty Bonds.

Efter Mødet indbød Logens Liberty Loan's Komite paa godt dansk Smørbrød med Tilbehør — den vidste jo nok hvad den gjorde. Her talte "Four Minute Man" Broder G. T. Jensen fra Nr. 85 varmt for det 4de Frihedslæs. Ja, saa godt gjorde han sine Sager, at Logens Grosserer i "Hardware," Broder Joseph Mejer rejste sig brat og tilbød flot og godt, at han vilde tage et \$1,000 Bond, hvis der var 20 andre Brødre, der vilde tegne sig hver for \$50.00. Nu var gode Raad dyre, da de jo saa at sige alle, Broder Mejer iberegnet, havde tegnet sig i Forvejen. Men Komiteen gav ikke op saa let, og inden ti Minutter var gaaet, var der tegnet \$1,000, som Broder Mejer fordrede, og saa fik de og Broder Mejer naturligvis et godt dansk Hurra. Alt i alt er der bleven tegnet cirka \$6,000 indenfor Logen, hvilket jo nok maa betragtes som et pænt Resultat. Selvfølgelig er der mange af Medlemmerne, der har taget sine Liberty Bonds udenfor Logen, men saaledes er det vel gaaet de flest Steder.

Vi har selvfølgelig ogsaa vor Soldaterkomite, der besøger Korrespondancen og i det hele taget varetager Soldaterbrødrenes Interesser. Vi har for Tiden 14 paa Listen, der er spredt overalt — Sibirien, Italien, Frankrig og U. S., og alle lader de til at være ved godt Mod. En større Fest til Fordel for disse Soldaterbrødre, som Komiteen havde planlagt, er bleven udsat indtil videre, paa Grund af den megen Sygdom her i Chicago, men vore Soldater skal dog ikke derfor komme til at savne deres Julegave.

Saa til Slut Hilsen og bedste Ønsker til alle Brødre i vort Samfund.

Lad den nye Tid, som nu snart vil ringe ind, finde os i første Række til Gavn for Menneskeheden og vort Samfund i Særdeleshed.

Paa Logens Vegne, med broderlig Hilsen,

J. T. JØRGENSEN.

Vogt dem for "Claim" Agenter.

Krigsdepartementet autoriserer følgende Meddelelse:

Slægtninge af Officerer og Soldater, som har Krav paa Underholdningsbidrag eller Assurance ifølge War Risk Insurance Loven, behøver ingen Hjælp fra udenforstaaende Personer

til at indkassere deres Tilgodehavende. Finansdepartementets War Risk Insurance Bureau sørger for alt vedrørende disse Sager og udbetaler alle Krav uden Gebyr. Udenforstaaende Agenter, som benytter sig af Officerernes og Soldaternes Slægtinges Ubekendtskab med Forholdene, er hjemfaldne til streng Straf.

Opmærksomheden henledes paa den Kendsgærning, at en Del udenforstaaende Agenter fremdeles forsøger ulovligt at bistaa med Indkasseringen af Kravene, og at disses Hjælp er unødvendig. Med hver Dødsfalds-Meddelelse fra Krigsdepartementet følger Oplysning om, at Anvendelse af juridisk Bistand til Indkassering af Assurance er overflødig. Ved en af Finansdepartementet istandbragt Ordning med Komiteen for War Service, American Bar Association, kan man skaffe sig saadan juridisk Vejledning, som man maatte finde nødvendig, ved Henvendelse til Udskrivningsdistrikternes juridiske Raadgivere (local legal advisory boards).

Loven om War Risk Insurance bestemmer, at en Sagførers Gebyr for Udfærdigelse af de nødvendige Dokumenter ikke skal overstige \$3.00 i nogen enkelt Sag. Ingen "claim" Agenter eller Sagførere anerkendes af War Risk Insurance Bureau, undtagen i Tilfælde af opstaaede Stridigheder vedrørende Assurance-Kontrakten mellem Bureauet og en Arving, i hvilket Tilfælde et Gebyr paa ikke over 5 pCt. af den indkasserede Sum kan betales til Agenten, dog ikke mere end 1 Tiendedel af hver Afbetaling, som tilfalder den Tilgodehavende, indtil Summen er fuldt betalt.

War Risk Insurance Loven bestemmer videre, at enhver Person, som direkte eller indirekte anmoder om et Gebyr, der overstiger det lovligt fastsatte, gør sig skyldig i en Lovovertrædelse (misdemeanor), som for hver enkelt Overtrædelse medfører Straf paa ikke over \$500.00 Mulkt eller Strafarbejde i ikke over 2 Aar, eller begge Dele.

Krigsdepartementet og Finansdepartementet samarbejder med at beskytte Arvinger af Officerer og Soldater, som er afgaaet ved Døden eller faldne i Kamp, mod visse "claims" Agenter, som søger at bedrage de afdøde Hertes Slægtinge, og anmoder alle amerikanske Borgere om at gøre disse Fakta bekendt for enhver.

Kan vi lovligt udsætte vor Konvention?

Ærede Brødre af Brodersamfundet:

Jeg ser i November Numeret af vort Blad, at 29 Loger har forlangt at vort Samfunds næste Konvention skulde udsættes et Aar. Jeg undres paa, om de Delegater, som var i St. Paul, har glemt, at Bevægelsen for at afskaffe de dyre Konventioner og afgøre vore Sager med Referendumvalg blev givet Dødsstødet, da Oversekretær Michaelsen oplæste Section 156 af Artikel 11 i Nebraskas Love, hvorunder vi er inkorporeret, som forlanger, at vi skal afholde Konvention hvert fjerde Aar. (Paragrafen findes i Brodersamfunds Bladet for 1ste Maj 1916. Dersom vi ikke kunde komme udenom den Paragraf i 1915, hvordan kan vi saa lovligt udsætte vor Konvention udover the lovbefalte 4 Aar nu? Dersom vi kan, burde Overbestyrelsen forklare det tydeligt for os alle. Og hvadangaar Billetpreiser o. s. v., da er jeg sikker paa, at de bliver ikke billigere i flere Aar efter Krigen. Jernbanerne raaber op om Underskud og forhøjede Lønninger o. s. v. og vil sikkert faa Lov til at holde nuværende Billetpreiser i lange Tider, saa jeg tror ikke det nytter at udsætte Konventionen af den Grund. Nej, Brødre, lad os holde Konventionen til den lovbefalte Tid. I Krigstiden har vort Samfundsarbejde gaaet sejt, lad os faa det Løft, som en Konvention giver, jo før jøheller.

Med broderlig Hilsen til alle Brødre og særligt til Delegaterne i St. Paul, forbliver jeg,

Ærbødigst,

PETER FREDERIKSEN,
Nr. 290, Howard, S. Dak.

Fra Ruskin, Nebr.

Fremad, fremad det gaar, Brødre, og Tilbagegang tænker jeg ikke en eneste af os behøver at frygte mere, fordi nu mere end nogensinde før fatter og forstaar vi at en ny Tid og en ny Styrelse holder kraftig paa at oprinde for den ganske Jordens Slægt. Det er omtrent 20 Aar siden at den engelske Forfatter Dimbleby spaaede, at paa et bestemt Klokkeslet skulde Verdens gamle Former synke i Grus, og mange i Følge hans Udsagn skuede ud i Horisonten efter det Nye, som skulde oprinde. Ja, man hørte ogsaa tale om at paa flere Steder var Folk flyttet til Bjærgene for at sikre sig fast Grund under Fødderne. Men Klokkeren vedblev at slaa 1, 2 og 3, der skete ikke noget. Mange blev skuffede, men de fleste, hvem dette Varsel var kommet for Øre, forblev dog tilfredse, efterdi at man vidste hvad der vilde ske eller komme. Naar man nu ikke mere er i Tvivl om at det Nye kommer — den nye Jord, hvor Sandhed og Retfærdighed bor — saa er det godt, Brødre, at vi, som har sat vore Fødder paa Brodersamfundets Grundvolden, kan være tryk og sikre, efterdi vore Begreber og Principer ikke indebærer Svig eller Falskhed, men er af den ædleste Slags. Derfor er det nok saa interessant at følge med Begivenhedernes Gang i det store saavel som i det smaa, fordi hvem det i vore Dage vakler for er dem, som kun havde sat sin Tillid til det døde Metal, saasom Guld, Sølv, Jern o. s. v., men for en Tid oversaa de flittige Arbejdere i By og paa Land som alene er Aarsag i al Rigdom og Produktion. Derfor viste det sig ogsaa, at Tiden kom, da alle Verdens Kejsere, Konger og Herskere, Junkere og alle Slags Undertrykkere, som kun har været Aarsag i Mord, Pest, Nød og Elendighed, nu maa flygte til Bjærgene mellem de vilde Dyr. Ja, bort med alle, som har levet i Overdaadighed og Vellyst paa Folkets Bekostning, om de da ikke kommer ned og indtager deres Plads bag ved Ploven — og vender sit Blik mod den nye opgaende Sol, som nu kaster sine Straaler til det yderste fjerne, hvor der findes Menneskehed, som behøver at blive opvarmet efter den lange kolde Vinternat. Ligesom man nu i disse rædselsfulde Krigsaar har staaet og beundret dette dramatiske og dyriske Optog blandt saakaldte civiliserede Nationer, saaledes vil man nu herefter komme til at sidde og nyde Livets velsignede Goder i fuld Udstrækning eftersom Menneskene fra Livets tidligste Morgen var født dertil. Underlig som det har gaaet, og saa nu spørger man sommetider ifølge Meddelelser man faar fra Øst, Vest, Syd og Nord, som jo skulde være sande og paalidelige — mon det bliver bedre snart? for efter som man nu har vendt sig bort med det blodtørstige Sværd fra sin Broder hinsides Grænsen og gaar hjem til sit Fædreland, finder man Opstand og Konflikt her og der. Nogle kunde sige, hvad kan det ligge i? Svaret vil blive, Krigens har af født sligt. Erfaringen viser, at enhver Krig, som er bleven ført, har aflagt just saa mange Rovdyr, men aldrig har deres Bytte vel været større end just i vore Dage, og de har Kløerne udspilede og bruger megen Kraft for at holde det. Men Byttet var løvet og har kostet Broderens Blod, de skal og kan ikke holde det denne Gang, koste hvad det koste vil. Allerede Apostelen Paulus skriver i et af sine Breve, at han kæmpede som med de vilde Dyr, da han kom til Efeesus. Den dyriske Aand havde allerede slaaet sine Rødder dengang, og hvor dybt har disse Rødder ikke gaaet ned igennem Tiderne; i saa mange Aar har den dyriske Aand siddet paa Høj-sædet og frydet sig hver Gang Brødrenes Blod har flydt i stridende Strømme, der ude paa Slagmarken eller ved Retterstedet, men disse giftige Rødder, hvor dybt de end har gaaet, skal nu trækkes op og brændes i Broderkærlighedens alt omfattende Ild, denne Ild, som ogsaa holder paa at opbrænde eller udviske de blodbestenkte Landegrænser.

Til sidst vil jeg sige til Eder, I Mødre, som maatte afstaa det kære-

ste I havde, Eders Dreng — ham som Du saa ofte havde baaret paa dine Arme og trykket ham ind til dit Bryst saa mangen en Gang — skulde jeg nogensinde møde Dig paa min Vej, vil i Taushed jeg løfte min Hat, bukke mig dybt i Støvet for Dig, for Du ofrede det dyrebareste Du havde, din Dreng, din Dreng!

Sidst da vi var samlet til Møde, syntes jeg vi havde det nok saa hyggeligt, og hvad der bevirkede det for en Del, var maaske det Forslag, som J. H. bragte frem angaaende den fattige Enke. Om Du, Broder, skulde finde flere som hende, kom kun og bring dem for Logen. Hjælp vil ikke udeblive.

I Broderskabets Hygge.
Der er godt at bygge.
Her ingen bliver glemmt,
Vi alle saa er stemt.
Her kan vi alle bære,
Da til hverandres Ære
Vi altid bør at være.

Med Tak for Optagelsen og Hilsen til alle Brødre fra Loge Nr. 161.
A. MORTENSEN.

Akron, Ohio.—Loge Nr. 301 har nu tolv (12) Brødre i Krigen, næsten alle over Vandet. Brødrene her hjemme har vist sig meget hjælpsomme og patriotiske overfor de indkaldte Brødre. Logen har hele Tiden holdt dem i god Standing uden nogen "restriction," og jeg har lagt Mærke til ved Møderne, at Brødrene er alle villige til at hjælpe og gøre alt hvad gøres kan for de indkaldte Brødre. Saa længe Brødrene var her i Landet, blev de tilsendt Tobak hver Maaned (Søstrene sendte Candy, for at vise hvor søde de kan være, og nu siden de er paa den anden Side Atlanten, faar de en af Byens lokale Aviser tilsendt hver Dag. Vi har haft megen Tilfredshed og Fornøjelse ud af det, og Soldaterne har været meget taknemlige for hvad lille Smule vi har gjort for dem. Vi hører fra de fleste af dem, og der er endnu ingen af dem, der har taget nogen Skade. Akron har nu ogsaa faaet en J. A. R. L. Komiteen har i den korte Tid den har virket udført et stort Arbejde. Formanden Broder E. Hansen, Sekretæren Broder Juliusen og vor populære Præsident og Broder Thygesen med hans Krage (det maa bemærkes, at Kragen er Broder Thygesens Automobil) — og baade Thygesen og hans Krage staa altid parat med at give en Haandsrækning — har udført et stort Arbejde med at faa Medlemmer for J. A. R. L. samt finde ud hvor mange havde købt Liberty Bonds. Komiteens Rapport viser, at Akron Dan-skerne er nær 100% Bondkøbere. Med Hilsen fra Ekko Loge Nr. 301.—En Broder.

BØRNEHJEMMENE.

"Nu har vi Jul igen."
Saaledes synger smaa glade Stemmer snart. Lad os glæde dem paa Børnehjæmmene og dermed os selv og D. B. S.

Til Loger, som ikke har givet: tag denne "lille" Sag op ved første Møde, bevilg af Logens Kasse et Beløb svarende til 10c eller mere pr. Medlem, eller paa anden Maade.

Jeg har ikke mindste Vanskelighed ved at faa 10c til Børnehjæmmene.
Med broderlig Hilsen,
KASSEREN AF LOGE NR. 121.

Tyler, Minn.

RESOLUTION.

Derby, Conn., 14de Okt. 1918.
Medlem af Loge Nr. 41, Frank J. Walter, Private paa United States Training School i Newton, Mass., afgik ved Døden af Lungebetændelse den 26de September paa Robert T. Brigham Hospital i Boston.
Brødre af Loge Nr. 41 bevidner vor dybtfølte Sympathi til hans Efterladte, og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgesfor for 30 Dage.
L. N. LARSEN, Præsident.
ANDREW CHRISTENSEN, Sekr.

RESOLUTION.

D. B. S. Loge Nr. 212, Waterloo, Ia., vedtog ved Mødet den 25de Okt. følgende:

I Anledning af at Døden den 20de Okt. 1918 i Camp Dodge, Iowa, har bortkaldt vor fælles Broder Soldat Waldemar Rasmussen født i Maribo, Lolland, den 21de Juli 1890, beslutter Logen at udtale sin dybeste Medfølelse med Afdødes Efterladte.

At vi beklæder Logens Charter med Sørgesfor for et Tidsrum af 30 Dage til Ære for hans Minde.

At denne Resolution bliver bekendtgjort i D. B. S. Maanedssblad og en Kopi tilstillet Efterladtes Familie samt indføres i Logens Protokol.

Paa Loge Nr. 212's Vegne,
P. FERGEMAN, Præsident.
C. SANDAHL, Sekretær.

RESOLUTION.

Da det har behaget den Almægtige at borttage vor fælles Broder Robert Hansen, som afgik ved Døden den 3die Oktober 1918, og hvorved Logen Nr. 258, Fredensborg, har mistet et agtet Medlem, saa være det vedtaget:

At vi for at hædre hans Minde draperer vor Charter med Sørgesfor for et Tidsrum af 30 Dage, og være det vedtaget, at vi frembærer vor dybeste Sympathi til hans Efterladte, ligesom vi dybt beklager Tabet af en god Loge Broder.

Samme Resolution tilføres Logens Protokol og bekendtgøres i D. B. S. Medlemsblad.

Brooklyn, N. Y., 28de Okt. 1918.
A. R. FREDERIKSEN, Præsident.
V. H. HANSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Kenosha, Wis., 1ste Nov. 1918.

Efter kun et kort Sygeleje afgik ved Døden den 13de Oktober en af Loge Nr. 14's ældre Medlemmer, Broder Nels J. Kirkeberg. Som Medlem af Logen siden hans Begyndelse, var han altid rede med Raad og Daad at fremme hvad der var til Logens Vel, og Brødres Fordel. Logen har i Broder Kirkebergs Bortgang mistet et af dens mest agtede Medlemmer, og bevidner overfor hans Efterladte, Brødrenes fælles Sympathi, og at Logen til Ære for hans Minde beklæder dens Charter for et Tidsrum af 30 Dage.

Paa D. B. S. Loge Nr. 14's Vegne,
J. P. JOSEPHSON, Præsident.
C. MAEGAARD, Sekretær.

RESOLUTION.

Kenosha, Wis., 1ste Nov. 1918.

Efter et langt og stadig Sygeleje afgik ved Døden den 6te Oktober vor unge Broder, Christen M. Nelson. Da Broder Nelson var en ivrig Tilhænger af Logen, og med Interesse tog Del i Logens Anliggender, bliver Tabet for Logen mere føleligt. Som Familiefader i Hjemmet er hans Bortgang uerstattelig, og Logen bevidner hermed overfor hans efterladte Hustru og Børn dennes dybtfølte Sympathi, samt at Logens Charter til Ære for hans Minde beklædes med Sørgesfor for et Tidsrum af 30 Dage.

Paa D. B. S. Loge Nr. 14's Vegne,
J. P. JOSEPHSON, Præsident.
C. MAEGAARD, Sekretær.

RESOLUTION.

Nenosha, Wis., 1ste Nov. 1918.

For tredje Gang i samme Maaned har Dødens Engel gæstet Loge Nr. 14, idet Broder Sofus A. Jensen afgik ved Døden den 15de Oktober, efter kun faa Dages Sygeleje som Følge af Spanish Influenza. Logen har derved mistet et af dens mest agtede og ærede Medlemmer. Hans Hustru og Børn en tro og kærlig Familieforsørger og Fader. Logens dybtfølte Sympathi bevidnes herved hans Efterladte, og at vi til Ære for hans Minde beklæder vor Charter med Sørgesfor for et Tidsrum af 30 Dage.

Paa D. B. S. Loge Nr. 14's Vegne,
J. P. JOSEPHSON, Præsident.
CARL MAEGAARD, Sekretær.

RESOLUTION.

Irene, S. D., 2den Nov. 1918.

I Anledning af at Broder Charles Nielsen, Medlem af Irene Loge Nr. 141, er afgaaet ved Døden den 31te Oktober, beslutter Logen at vedtage følgende Resolution:

At vi dybt beklager Tabet af en god og trofast Broder og herved bevidner vor dybeste Sympathi og Medfølelse for hans Efterladte Hustru og Børn. Tillige beslutter vi at beklæde Logens Charter med Sørgesfor for et Tidsrum af 30 Dage til Ære for hans Minde. Denne Resolution indføres i Logens Protokol og en Kopi tilsendes hans Efterladte samt bekendtgøres i vort Medlemsblad.

Paa Irene Logens Vegne,
NIELS C. NIELSEN, Præsident.
PETER SMITH, Sekretær.

RESOLUTION.

Dannebrog, Neb., 12te Nov. 1918.

I Anledning af Broder Martin Enevoldsens Død den 19de Oktober 1918, vedtoges paa Logens Møde den 2 Nov. følgende Resolution:

At vi beklager Savnet af en god og trofast Broder, som maatte forlade sine kære, for hvilke vi herved udtrykker vor hjerteligste Sympathi i deres store Sorg.

Det være derfor besluttet, at Logens Charter beklædes med Sørgesfor for et Tidsrum af 30 Dage. At denne Resolution indføres i Logens Protokol og i D. B. S. Maanedssblad, samt en Kopi af samme tilsendes hans Efterladte.

Paa Logens Vegne,
H. C. RASMUSSEN, Præsident.
R. C. PALLE, Sekretær.

RESOLUTION.

I Anledning af at Broder Poul Sørensens, Medlem af "Odin" Loge Nr. 64, Rockford, Ill., afgik ved Døden den 10de Oktober 1918, har Logen ved sit Møde den 6te November 1918 vedtaget:

At Logen beklager Tabet af en god og agtet Broder, og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgesfor for et Tidsrum af 30 Dage.

At vi bevidner vor dybeste Sympathi til hans efterladte Familie.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol samt trykkes i "Det Danske Brodersamfundets Blad" og en Kopi tilsendes afdøde Broders Familie.

Paa Loge Nr. 64's Vegne,
LAVARD PEDERSEN, Præsident.
JOHANNES RORBECK, Sekretær.

RESOLUTION.

Viborg S. D., 11te Nov. 1918.

I Anledning af at Broder Hans Chr. Nelsen afgik ved Døden den 6te Oktober 1918 i Frankrig i U. S. Service, hvorfor Logen beklager Tabet af en god Broder, og bevidner herved hans Forældre og Søskende Logens Sympathi i deres store Sorg. Endvidere være det besluttet, at Logens Charter beklædes med Sørgesfor for et Tidsrum af 30 Dage, og at denne Resolution indføres i Logens Protokol og en Kopi af samme tilsendes Afdødes Forældre samt kundgøres i D. B. S. Medlemsblad og i "Viborg Enterprise."

Paa Loge Nr. 139's Vegne,
CHAS GLOOD, Præsident.
D. M. H. S. JORGENSEN, Sekr.

RESOLUTION.

Grand Rapids, Mich., 25de Okt. 1918.

Det bekendtgøres herved, at vor Broder Harry Rydahl af Loge Toldboden Loge Nr. 210 afgik ved Døden efter faa Dages Sygeleje af Pneumonia, den 22 Oktober, 23 Aar gammel.

Logen beklager Tabet af en god og trofast Broder, og til Ære for hans Minde draperes vort Charter med Sørgesfor for 30 Dage.

Logen bevidner Afdødes Hustru og Familie vor hjertelige Medfølelse og Sympathi og sender dem en Kopi af denne Resolution.

Samme tilføres Logens Protokol og bekendtgøres i D. B. S. Blad.
OLE CHRISTENSEN, Præsident.
CARL BRAND, Sekretær.

Det Danske Brodersamfunds Blad

Official Publication of the
DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

Published monthly under the auspices
of the Supreme Lodge by J. Michælsen,
Supreme Secretary, 917 Omaha National
Bank Building, Omaha, Neb.

Entered as second-class matter January
23, 1916, at the post office, Omaha, Nebras-
ka, under the Act of August 24, 1912.

OFFICERS OF THE SUPREME LODGE:

Supreme President—T. P. Nielsen, 1137
13th Ave. So., Seattle, Wash.

Supreme Vice-President—Soren Iversen,
79 Broadway, New Haven, Conn.

Supreme Secretary—J. Michælsen, 917
Omaha Nat'l Bank Bldg., Omaha, Neb.

Supreme Treasurer—Rolf Rasmussen, 523
Howland Ave., Kenosha, Wis.

Supreme Trustees—Chairman, A. Th. Jor-
gensen, 3250 Helen St., Oakland, Cal.; O.
Nielsen, 504, Cedar Ave., Minneapolis,
Minn.; John Christensen, 1825 Reading Rd.,
Cincinnati, O.

1. DECEMBER 1918.

Meddelelser fra Over-Sekretæren.

Artikler bør være Over-Sekretæren
i Hænde den 10de i Maaned for at
komme i Betragtning i det følgende
Numer; Loge Nyt kan modtages ind-
til den 20de.

Paa Grund af at Bøgerne her paa
Kontoret kun er indrettet til at føre
Regnskab over de lokale Loger, maa
enhver Komite betale for Annoncer i
Medlemsbladet til sin Loge, som ved
Slutning af hvert Halvaar vil blive
tilsendt Regning for saadant samt an-
den Gæld til Samfundet.

Resolutioner af almindelig Størrel-
se optages for en Pris af \$1.50 og
maa være Over-Sekretæren i Hænde
senest den 20de i Maaned.

Avertering af Forlystelser, specielle
Møder eller lignende, arrangerede af
Loger, optages for en Pris af 50 Cts.
pr. Spalte-Tomme; dog optages ikke
over 6 Tommer i en Annonce fra en
Loge undtagen efter særlig Ansøg-
ning til Over-Sekretæren. Betaling for
Annoncer opkræves fra Logerne i Juli
og Januar Maaned sammen med an-
dre Regninger til Generalfondet.

Det Danske Brodersamfunds Med-
lemsblad modtager altid gerne Med-
delelser eller Artikler fra Medlemmer
af Samfundet. Saadanne Artikler vil
finde Optagelse i Bladet enten kom-
plet eller i forkortet Form, forsaavidt
som Pladsen tillader og Indholdet
ikke kommer i Konflikt med Samfun-
dets Konstitution.

Selvfolgelig maa indsendte Artikler
ikke forme sig som Reklamer f. Ex.
for Land eller lignende, medens der
dog godt kan rettes Spørgsmaal og
udvexles Svar gennem Bladet angaa-
ende Forhold paa forskellige Egne,
naar man holder sig til Fakta. Medde-
lelser om Logernes Virksomhed og
Fremgang modtages ogsaa gerne fra
Sekretærene, Komite-Medlemmer eller
fra de enkelte Medlemmer. Omfan-
tede og lange Beskrivelser af Fæstlig-
heder bør helst undgaaes.

Naar Adresseforandringer indsen-
des til Hovedkontoret fra Logernes
Sekretærer bedes saadanne Forandrin-
ger skrive paa særskilt Papir, saa-
ledes at de kan overgives til Bladets
Expedition. Vi faar ofte Breve an-
gaaende Logernes og Samfundets Af-
færet, hvori der ogsaa er anført
Adresseforandringer. Der kan paa
denne Maade let opstaa Misforstaaelse
og den mest praktiske Maade er
derfor at indsende Adresseforandrin-
ger paa særskilt Papir.

Det er ikke alene unødvendigt men
ogsaa misvisende at opgive et Med-
lems Hovednummer og Logenummer, naar
den Adresse paa Bladet skal foran-
des. Sekretærene bedes bemærke

Sedlen forneden paa denne Side og
deraf se, hvilke Oplysninger der øns-
kes, naar en Adresse skal forandres.
Medlemmets Navn, Numret paa den
Loge han hører til, den gamle Adresse
samt den nye Adresse — det er alt.
Vi kan ikke finde et Medlems gamle
Adresse ved Hjælp af hans Hovednum-
mer i Samfundet; Postvæsnet har
visse Regler hvorefter vi maa føre
vor Adresseliste, og denne Liste har
ikke noget med Samfundets almindel-
lige Bogføring at gøre.

Sproget.

Et af de Spørgsmaal, som rimeligt
nok vil komme paa Bane her i Landet
under det Rekonstruktions Arbejde,
som paa saa mange Omraader maa
indledes, efter at Verdensfreden ende-
lig bliver oprettet, er Brugen af
fremmede Sprog. Det kan dog allere-
de nu betragtes som fastslaaet, at der
ingenlunde vil komme til at herske
nogen fjendtlig Stemning overfor de
Institutioner, som hidtil har benyttet
sig af andre Sprog end det amerikanske.
Tværtimod sporer man nu en
bedre Forstaaelse og dyb Anerkendelse
baade hos Regeringen og hos det
mere oplyste Element her i Landet af
den Værdi, som ligger i de fremmed-
fødtes, Presse, deres Foreninger, Kir-
ker o. a. Sammenslutninger eller Fore-
tagender.

Det kan derimod ikke betvivles, at
der vil ske en Henvendelse til disse
Institutioner om at hjælpe til af al
Magt for at gøre det amerikanske
Sprog ligesaa kendt og skattet som
noget andet Sprog. Og dette er jo ogsaa
som det bør være; den indvandre-
de Befolkning maa stedse være et
Element, der forstaar at benytte sig
af mindst to Sprog.

For Danskens Vedkommende vil disse
Krav være lette at opfylde, thi det
er i Sandhed faa af vore Landsmænd,
der ikke kender Amerikas Sprog og
dets Sæder i en saadan Grad, at de
kan færdes mellem Befolkningen her
uden at komme tilkort. At de samti-
dig for deres egen Opløftelse, Under-
holdning eller som en forøget Kund-
skabskilde benytter ogsaa deres Barn-
domssprog, vil der sikkert aldrig i det
frie Amerika blive løftet en fornuftig
Stemme eller et Forbud imod.

Man kan for Brodersamfundets
Vedkommende tænke sig Muligheden
af, at Hovedkontoret en Gang før eller
senere vil blive opfordret til at
føre sit Bogholderi ved Hjælp af det
amerikanske Sprog, for derigennem at
lette Statens Assurance Kontrol sit
Arbejde. Et saadant Paabud vilde
ikke afføde nogen Vanskelighed i Ho-
vedkontoret. Spørgsmaalet om hvilket
Sprog der officielt skal anvendes i
Logerne maa der imod foreløbig hen-
staa som et Problem. Man kan daarl-
igt tænke sig en Tid, da der ikke
skulde kunde tales Dansk ved en Sam-
menkomst i Det Danske Brodersam-

fund, saalænge der er Folk som kan
tale det danske Sprog og ønsker at
benytte det. Derimod kan man godt
tænke sig Muligheden af at Landets
Kongress en Gang før eller senere
vedtager en Lov om at Foreningspro-
tokoller maa føres paa amerikansk,
hvilket jo vilde nødvendiggøre, at der
blev talt amerikansk ved Mødet.
Skulde en saadan Lov blive vedtaget,
vilde der jo nok paa sine Steder og
for nogle Medlemmers Vedkommende
opstaa Genvordigheder.

Bedst vilde det sikkert være om det-
te Spørgsmaal ikke blev behandlet
gennem Lovgivning, og det synes da
ogsaa at være den nuværende Rege-
rings Syn paa Sagen. Det vilde
være heldigst om der kunde blive ved
at herske den samme gode Villie og
Forstaaelse mellem indfødte og ind-
vandrede, saaledes at vi alle forstod
hinanden uden derfor at behøve at
lægge Baand paa saadanne Kundskaber
eller Erindringer, som vi ellers
ligger inde med. Man kan næsten paa
Forhaand sige, at saaledes er Stem-
ningen overfor Danske saavel som
overfor andre Nordeuropæere. Ander-
ledes er det jo med den sydeuropæ-
ske Immigration, som særlig har tilta-
get i de sidste Aaringer før Krigen,
og som har bragt en Klasse Menne-
sker, der vanskeligere lader sig ind-
lemme i det amerikanske Samfund.

Skulde der nogensinde komme et
Paabud om at benytte det amerikanske
Sprog ved Forretningsdebatteerne
i Logerne, saa kan Brodersamfundet
ogsaa paa dette Omraade hurtigt ind-
rette sig derefter — ja, det har i
Grunden længe været indrettet saale-
des. Thi som bekendt har enhver Lo-
ges Præsident Ret til at ophæve Reg-
lerne ved et Møde til Fordel for de
Medlemmer, som ikke kan forklare
sig i det danske Sprog.

Skulde D. B. S. gaa videre paa dette
Omraade, maatte det ske ved et For-
slag paa en af Konventionerne. Ved
de seneste Konventioner har der gerne
været et Forslag fremme om at
indføre det amerikanske Sprog, men
det er stedse bleven nedstemt med
den ikke ugrundede Forklaring, at D.
B. S. netop er voxet frem i Kraft af
den fælles Sprogbrug, som dets Med-
lemmer dyrker. Skulde Forslaget at-
ter dukke op vil det være interessant
at bemærke om Medlemmernes Me-
ning om dette Spørgsmaal har foran-
dret sig i Løbet af de sidste fire begi-
venhedsrige Aaringer.

Det lysner.

Krigens Ophør og Verdensfredens
endelige Ordning vil sikkert komme
Det Danske Brodersamfund til gode.
Det har i de sidste to Aar været ret
vanskeligt at finde nye Arbejdsmarker,
fordi saa mange særlig yngre Borgere
af dansk Afstamning har været borte

fra deres Hjemegn, enten som Solda-
ter i Frankrig eller i Lejre her i Lan-
det, samt ikke mindst som Haandvær-
kere i Regeringens Tjeneste og i Byer
hvor D. B. S. ikke er repræsenteret.
Nu kommer de unge Mænd imidlertid
snart hjem igen fra deres Virksomhed
under Krigen, og vore Loger bør da
ikke glemme, at vi har en Del at op-
rette med Hensyn til at skaffe nye
Medlemmer.

Endnu en Ting, som kunde pege paa
en god Væxt i de kommende Aaringer
er den store Mulighed for at en bety-
delig Indvandring vil begynde snart
efter at Krigen er sluttet. Danmark
sender i Fredstid altid 8—10,000 Ud-
vandrere herover, og da de sidste to
Aar ikke har opvist en saadan Ud-
vandring begrundet paa de store Van-
skeligheder under Krigen baade med
Hensyn til Rejsetilladelse og Skibslej-
lighed, saa vil de nærmeste Aar sik-
kert i samme Grad forøge den sæd-
vanlige Udvandring.

Ved sidste Konvention blev det ved-
taget, at en Kandidat, som i alle andre
Maader egner sig til Optagelse kan
indgaa i Samfundet, selv om han ikke
har opholdt sig et bestemt Tidsrum
herovre. Tidligere fordrede vore
Love, at en Mand maatte have været
her i flere Maaned, før han kunde
optages, og det skete ofte at andre
Selskaber sikrede sig hans Assu-
rancetegning forinden denne Tidsfrist
var udløbet. Men som Forholdene nu
er, kan Nykommere som sagt optages
ved Ankomsten, og vore Loger bør
have dette i Erindring til næste Aar,
naar man kan gøre Regning paa flere
Tilvandrere end vi har set i den sid-
ste Tid.

I Mellemtiden bør vore Loger stræ-
be efter i alt Fald at beholde det
Medlemsantal vi har trods den natur-
lige Fragang ved Dødsfald eller Re-
stance. Der er nu kun en Maaned før
"Booster" Konkurrencen atter skal af-
gøres og Vandrepokalene uddeles. Vi
røber ikke nogen Hemmelighed, naar
vi her anfører, at Seattle Logen for
Tiden staar højt, og det er ingen an-
den end vor Over-Præsident, der bær-
er Skylden herfor, thi han har per-
sonlig i Løbet af det sidste Aar ind-
meldt 49 Medlemmer, og han er mu-
ligvis ikke færdig endnu. Alligevel
kan det jo tænkes, at andre Loger
endnu med den Tidsfrist som er til-
bage kan fravriste Seattle Logen
Laurbærrene!

Vore Dødsfald.

Brodersamfundet kan prise sig hel-
digt med Hensyn til Tabet af Med-
lemmer paa Grund af Krigen, thi til
Dato har vi kun udbetalt Assurance
for ialt 5 Medlemmer, der er faldet
under Udførelse af deres Pligt som
Soldater i Onkel Sams Hær eller
Flaade.

Adresse Forandring

Dette Blad er frit til alle Samfundets Medlemmer, og bliver sendt til den sidst opgivne Adresse. Dersom
denne ikke er rigtig paa Bladet, eller Du er flyttet, bedes Du udfylde og indsende denne Kupon til Lin Loges Se-
kretær, og han vil indsende den til Over-Sekretæren.

Navn Medlem af Loge Nr.

Gamle Adresse By Stat

Ny Adresse By Stat

Desværre har den saakaldte "spaniske" Epidemi, som har grasseret over hele Landet, ikke behandlet D. B. S. nær saa skaansomt. I de sidste to Maaneder har der været 30 Dødsfald af denne Sygdom indenfor vore Rækker.

Som Svar paa flere Forespørgsler fra de Loger, som har bestilt D. B. S. Kalenderen kan, vi meddele, at Pakkerne vil blive udsendt fra Omaha den 10de December med Pakkepost eller Express saaledes, at de vil naa Sekretærene i god Tid forinden Jul.

„Nu er det Tid.”

Samtidig med den betydningsfulde Vending, som Verdensbegivenhederne har taget, er det passende, at der foreligger et klarere Grundruds af Jacob A. Riis Ligaens Fremtidsplaner.

Den Bemærkning bør dog forudsiges, at det er Eksekutivkomiteens Pligt saasnart Fredsforhandlingerne er afsluttede at indkalde til en Konvention, hvor samtlige Medlemmer af Nationalraadet har Representationsret. En ny Eksekutivkomite vil da blive valgt og eventuelle Ændringer i Konstitutionen blive foretaget.

Skønt Ligaens Fremtidsarbejde derfor vil hvile i den nye Bestyrelses Hænder, er det allerede nu muligt at antyde nogle af de Planer, som vil blive fremlagte.

1. Ligaen vil selvfølgelig vedblive at deltage i det patriotiske Arbejde, som den nu afsluttede Krig fremkaldte.

2. Der bør endvidere hurtigst muligt indledes et Samlerarbejde, som kan give en omfattende Oversigt over de Mænd af dansk Slægt, der har kæmpet paa de europæiske Krigsfronte for Folkefriheden. Det Arbejde kan bedst gøres af et Selskab, der, som J. A. R. L. har et eller flere interesserede Medlemmer paa, saa at side enhver Egn i Landet.

3. FORINDEN DER I KONGRESSEN INDBRINGES NYE LOVFORSLAG, som yderligere definerer fremmedfødte Borgeres Forhold til vort Land, bør Ligaen gennem et eksisterende Regeringsbureau fremlægge Beviser for at et konstitutionelt Amerikansations Program paa Forhaand kan regne med den mest effektive Støtte hos danskfødte Borgere i de Forenede Stater. Det vil paa denne Maade være muligt at værne om, og hjælpe til gradevis at omsætte de universalt anerkendte kulturelle Værdier, som danskfødte Mænd og Kvinder ejer.

4. Paa dette Omraade kan man tænke sig vore Skoler herover yderligere anerkendte eller maaske endog understøttede af Regeringen; man kan tænke sig et permanent Chautauqua Arbejde indledet gennem Landet paa Steder, hvor danske Indvandrere bo, og hvor der paa denne Maade kan drages Fordel af de bedste Værdier paa Oplysningens og Underholdningens Omraader.

5. Jacob A. Riis Ligaen bør saa vidt muligt og med Regeringens Billigelse gaa i Spidsen for en Bevægelse med det Formaal at gøre den førstkommande Fjerde Jul's Fejrelse i Danmark til en Affære af international Betydning, særlig gennem et Forsøg paa hos Autoriteterne at opnaa Orlog for et Antal af vore Soldater (af dansk Afstamning) som nu gør Tjeneste i Europa, længe nok til at besøge og deltage i Festlighederne paa den amerikanske Uafhængighedsdag.

Selvfolgelig maa de her skitserede Planer afhænge af Ligaens Styrke og Omfang, naar det nationale Raad træder sammen, saavel som af Stemningen hos dets Repræsentanter. Men Eksekutivkomiteen har dog ment det passende netop paa det nuværende Tidspunkt at antyde de Maal mod hvilke Ligaen stød kan fortsætte under den Organisation, der nu er etableret, og som efter alt at dømme vil komme til at omfatte alle de af dansk Afstamning, som vil være med til at omplante deres Slægtsværdier paa en for vort Land mest fordelagtig Maade.

JACOB A. RIIS LEAGUE OF PATRIOTIC SERVICE.

Americanization.

Dette Emne beskæftiger mange Sind i disse Tider, og der hersker de mest forskelligartede Meninger om hvorledes en fornuftig Kendskab til amerikanske Idealer, Sæder og Sproget kan spredes uden samtidig at afføde Tvang eller Mistenning. "Americanization Bulletin" er et Blad, som udsendes af Regeringen gennem Bureau of Education og som ofte indeholder nogle særdeles fornuftige Indlæg i Emnet. Vi aftrykker her to Artikler af det sidste Nummer:

WHAT IS AMERICANIZATION?

P. P. Claxton,

Commissioner of Education.

Except for a quarter million North American Indians, descendants of the natives whom the white settlers found here the people of the United States are all foreign born or the descendants of foreign born ancestors. All are immigrants or the offspring of immigrants. The oldest American families are so new in this country that they have hardly forgotten the traditions and the home ties of the countries from which they came. Though we are now more than a hundred millions of people between our double oceans, we have yet to celebrate the 300th anniversary of the founding of the second of the colonies out of which the nation has grown; 150 years ago there were less than three millions of us.

From all the world we have come, mostly sons of the poor, all striving to better our condition in some way, all looking for a larger measure of freedom than was possible for us in the countries from which we came. Here, free from the domination of autocratic government and from the poisoning in influences of decadent aristocracies, forgetting our fears and servile habits, we have elevated the best from all countries into a common possession, transfused and transformed it by our highest and best ideals and called it Americanism. A new thing this is in the world, and the most precious possession the world has. Though incomplete and still in the formative stage, growing richer and grander as the years go by, constantly clearing and purifying itself, its form and spirit are quite well determined.

To enter into this common heritage of the best of all, to be inspired with these ideals, to learn to understand the institutions which guarantee our freedom and rights and enable us to work together for the common good, to resolve to forget all purely selfish means for the work of the highest welfare of our country and of the world is to become Americanized. To give to the foreign born population in the United States and all others the fullest and freest opportunity for this is what we in the Bureau of Education mean by Americanization. Every part of our program is directed to this end.

Americanization is a process of education, of winning the mind and heart through instruction and enlightenment. From the very nature of the thing it can make little or no use of force. It must depend rather on the attractive power and the sweet reasonableness of the thing itself. Were it to resort to force by that very act it would destroy its spirit and cease to be American. It would also cease to be American if it should become narrow and fixed and exclusive, losing its faith in humanity and rejecting vital and enriching elements from any source whatever.

Our program of education does not compel but invites and allures. It may, therefore, probably must, in the beginning be slow; but in the end it will be swift and sure.

Americanization is not something which the Government or a group of individuals may do for the foreign born or others. It is what these persons do for themselves when the opportunity is offered and they are shown the way; what they do for the country and the thing called democracy. The function of the Government and all other agencies inter-

ested in Americanization is to offer the opportunity, make the appeal and inspire the desire. They can and should attempt nothing more than to reveal in all their fullness the profit and the joy of working together for the common good and the attainment of our high ideals, to create the desire to have a part in the inspiring task, to show the way by which each may do his part best, and to help him set his feet squarely on the way.

TRUE AMERICANIZATION.

By Grace Abbott.

Just before our entrance in the war, there was a tendency on the part of some Americans to challenge the patriotism of all the foreign-born among us. These people doubted whether, in the event of war, our foreign-born population would be willing to give the full measure of their support to the United States rather than to the countries of their birth. They were not convinced by the fact that the foreigners whom they mistrusted had deliberately chosen the United States as the home of their children, and had invested in this country their little capital and their very life itself. This skeptical feeling was entertained by certain Americans who knew the foreign-born only through their prejudices; many French and English honestly feared it; with many more Germans the wish was father to the same thought.

Fortunately, after one year of war, the answer to Germany's expectations and our own fears has been given. The names of the volunteers, the names of the lengthening casualty lists—Slavic, Greek, Italian, German, Scandinavian, Irish, along with English—are the answer to the undeserved charge that the foreign-born among us were unwilling to accept their share of responsibility for our national decisions.

But as the foreign-born have gathered from the industrial centers of the country in camps and cantonments, there has been new evidence of our past indifference to the problems which come with a complex population. The most conspicuous of these has been the inability of a considerable number to speak English. Shocked to find that many who were to carry the colors to France could not speak our language, some Americans are ready to demand "an aggressive campaign of Americanization." They would like to summarily force all foreign-born citizens to use the English language. But I submit that compulsion by law or social pressure would fail here just as it has failed in Poland, in Bohemia, and in Lithuania. Americanization means much more than learning to speak the English language under a compulsory school attendance law. While the barrier of language must be removed, it can never be successfully done by autocratic and coercive methods.

The non-English speaking immigrant lives isolated and remote from the main current of American life. But a most important element in his isolation is the ignorance of the American who lives on Riverside Drive, of the history and struggle of the Slavic steel worker in Bethlehem or the Italian garment worker in New York.

The duty and the opportunity of the national government and of the local community to the admitted immigrant were and still are (1) to protect him against fraud and exploitation, so that such traditions as he cherished with regard to America might not be lost in his first contacts with us; (2) to give him an opportunity to learn the English language and secure such a working knowledge of our laws and institutions as would enable him to join us in the work of making the United States a really effective democracy; (3) to make such adjustments of our political and social machinery as the peculiar needs of the various elements in our complex population render necessary or desirable.

The peculiar potency of the opinions of our foreign born citizens at this time should not be overlooked. They have played an important part in the politics of Europe in the past. Every movement looking toward more demo-

cratic organization in the "old country" has counted upon the emigrants in the United States for moral and financial aid and more than one European government has been convinced during the past fifty years that except for American support, the troublesome demands of the oppressed nationalities could have been easily silenced. But the Americans have themselves known little or nothing about the efforts of the Czech or the Croatian miner to help liberate the relatives or friends at home.

It is not necessary to go to Europe to acquire a first-hand knowledge of the questions that the oppressed of Europe are asking to have settled rightly now. For here among us, because of that very oppression, are the humble men and women who have themselves suffered from a denial of the freedom which they are asking the world to give to their people—here are also "intellectuals" who have had their part in leading the movements.

And it is the example of the United States in which the American of many generations and the Americans who came recently from all the nations of Europe are living and working out together the problems of our common life that makes the League of Nations a possibility. And so while recognizing the difficulties, which come with a complex population we must recognize that it offers us a peculiar opportunity.

"Americanism" is much more a matter of the long future that is ahead of us than it is of the past. Unless we shall plan to utilize to the fullest extent the contributions which each of us can make we shall fail in our obligations to that future.

SEKRETÆR ADRESSE-FORANDRINGER.

Uoge Nr. 116.—Otto Miller, 15 Weaver Ave., Bloomfield, N. J.
 Loge Nr. 65.—Oscar Petersen, 5717 Grand Ave., West Duluth, Minn.
 Loge Nr. 315.—Th. Thomsen, 19 East Balcom St., Buffalo, N. Y.
 Loge Nr. 151.—Emil Petersen, 1906 Wells Ave., Escanaba, Mich.
 Loge Nr. 191.—William Olsen, 3515 Cambridge St., Maplewood, Mo.
 Loge Nr. 278.—C. P. Hansen, 624 So. 8th East, Salt Lake City, Utah.
 Loge Nr. 64.—Johannes Rorbeck, 517 Summit St., Rockford, Ill.

RESOLUTION.

Pocatello, Idaho, 15de Nov. 1918.
 I Anledning af at vor agtede Broder Jens C. Sørensen afgik ved Døden den 21de Oktober 1918, efter et kort Sygeleje, vedtog Logen ved sidste Møde følgende Resolution:

Til Minde om Broder Sørensen, som var Charter Medlem og en flittig Arbejder i Logen i Pocatello, hvilket han vedblev at være efter sin Afrejse til Los Angeles i Aaret 1910; at beklæde Logens Charter med Sørgelofte for et Tidsrum af 30 Dage, samt udtale vor dybe Medfølelse for hans efterladte Hustru og Familie i deres store Sorg. Denne Resolution indføres i Logens Protokol samt indrykkes i D. B. S. Medlemsblad. En Kopi af samme sendes Broder Sørensens Enke.

PAUL GEGESEN, Præsident.
 HANS SORENSSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Omaha, Neb., 20de Nov. 1918.
 Præsidenten af Loge Nr. 200, Broder John Holst, er den 19de Nov. afgaaet ved Døden. Logen beklager Tabet af en god og retskaffen Broder og bevidner vor ædøde Broders Familie Logens dybeste Sympathi og Medfølelse i deres store Sorg.

Tillige beslutter vi at beklæde Logens Charter med Sørgelofte for et Tidsrum af 30 Dage.

Denne Resolution tilføres Logens Protokol og en Kopi tilsendes hans Familie samt bekendtgøres i Dansk Brodersamfunds Medlemsblad.

L. C. THRANE, Vice-Præsident.
 AXEL H. ANDERSEN, Sekretær.

REGNSKAB FOR OKTOBER

RAPPORT OVER ASSURANCEFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Okt. 1918.....	\$68,196.43
Indbetalt i Okt. Assessment	19,328.66
Overført fra Generalfondet	3,500.00
Overført fra Hjælpefondet	6,500.00
Renter fra First Nat. Bank, Omaha, Nebr.	775.00
Renter fra First Nat. Bank, Kenosha, Wis.	28 87
Okt. 11. Marie, Christian og Ane Johnsen, Laramie, Wyo., Assurance. .	\$ 1,000.00
Okt. 15. Elinius P. Lund, 10% af hans Assurance, Loge Nr. 58, Hoved Nr. 7257 af San Francisco Loge Nr. 49	100.00
Okt. 18. Mads Chr. Hansen, Bogense, Danmark, Assurance.....	1,000.00
Okt. 21. Wilhelmine Eschilsen, Frusvel, Mich., Assurance.....	1,000.00
Okt. 21. Mathilde Thompsen, Guardian, Omaha, Nebr., Assurance....	1,000.00
Okt. 21. Jack Mogensen, Ord, Nebr., Assurance	1,000.00
Okt. 21. Agnes M. Sorensen, Kenosha, Wis., Assurance.....	1,000.00
Okt. 23. Frederik Frederiksen, Williston, N. Dak., Assurance.....	500.00
Okt. 28. Anna Jensen, Chicago, Ill., Assurance	1,000.00
Okt. 30. Magdalene Christensen, Warren, Pa., Assurance.....	1,000.00
Okt. 30. Marie Petersen, Los Angeles, Cal., Assurance.....	1,000.00
Okt. 30. Peter Hansen, Port Chester, N. J.....	500.00
Okt. 30. Sine Petra Jensen, Kenosha, Wis., Assurance.....	500.00
Okt. 30. Hannah Kristine Kidkeberg, \$500; Marie Andersen, \$250; Anna Stringham, Kenosha, Wis., \$250	\$1,000.00
Okt. 30. Kristine Sofie Nielsen, Kenosha, Wis.....	1,000.00
Okt. 31. Agnes Hansen, Fresno, Cal., Assurance	1,000.00
Okt. 31. John D. Rowland, Adm., Racine, Wis., Assurance.....	250.00
Okt. 31. Cathrine Louise Sorensen, Rockford, Ill.	1,000.00
Okt. 31. Clara Larsen, Green Bay, Wis., Assurance	1,000.00
Okt. 31. Christine Petersen, Lakeview, Mich., Assurance	250.00
Overført til Garantifondet	84,207.16
Balance	1,978.20
	<hr/>
	\$100,307.16 100,307.16

Under-Balance den 1ste November 1918.....\$ 1,978.20

RAPPORT OVER GENERALFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Oktober	\$30,570.34
Indbetalt i Oktober Maaned	24.45
Indbetalt i Hovedskat i Oktober Maaned	2,411.25
Renter fra First Nat. Bank, Omaha, Nebr.	269.97
Renter fra Omaha Nat. Bank, Omaha, Nebr.....	261.89
Renter fra Bank of Benson, Benson, Nebr.	224.52
Renter fra Com. Nat. Bank, Co. Bluffs, Iowa.....	217.35
Renter fra First Nat. Bank, Kenosha, Wis.	7.48
Okt. 11. Steffen Christensen, Loge Nr. 32, Begravelseshjælp.....	\$ 50.00
Okt. 11. J. G. Møller, Loge Nr. 205, Begravelseshjælp.....	50.00
Okt. 11. Jorgen Schmidt, Loge Nr. 123, Begravelseshjælp.....	50.00
Okt. 15. First Nat. Bank Safe Deposit Vault, Omaha, Nebr., Rent of Boxes	30.00
Okt. 15. Omaha Nat. Bank Bldg., Office Rent, \$40; Stockroom, \$14; Lys, 25c	54.25
Okt. 15. Western Newspaper Union, Trykning af Bladet Nr. 8, \$256.05; Mailing og Adresseforandring, \$28.19	284.24
Okt. 15. Western Newspaper Union, extra Charge for Bladet i Sept.	27.44
Okt. 15. T. P. Nielsen, Rejse til Omaha, \$170; Dagløn i 13 Dage, \$30; Telegram, \$2.40; Porto, \$6	217.40
Okt. 15. Soren Iversen, Rejse til Omaha, \$125.38; Dagløn i 12 Dage, \$36; Tel. og Porto, \$18.40; Int. for Liberty Bonds \$10.40..	190.18
Okt. 15. Rolf Rasmussen, Rejse til Omaha, \$47.24; Dagløn i 7 Dage \$21.00	68.24
Okt. 15. Alfred Th. Jorgensen, Rejse til Omaha, Kenosha, Chicago, \$205.12; Dagløn i 20 Dage, \$60; til Petaluma, Heywards, \$3.50; Dagløn, \$3; Porto, Tel. \$22.75; Int. af Liberty Bonds, \$13.65	308.02
Okt. 15. Christ Nielsen, Rejse til Omaha, \$31.10; Dagløn, 9 Dage, \$27; Porto, \$17; Interest for Liberty Bonds, \$11.81.....	86.91
Okt. 15. John Christensen, Rejse til Omaha, \$68.74; Dagløn, 10 Dage, \$30; Porto, \$16.50; Int. for Liberty Bonds, \$10.40.....	125.64
Okt. 17. H. Nordheim, Løn til gode i Juli, \$25, fra 1ste til 8 Okt., \$29	54.00
Okt. 17. Rolf Rasmussen, 1 Typewriter og Desk	36.00
Okt. 25. Walter Petersen, Loge Nr. 211, Begravelseshjælp	50.00
Okt. 30. Niels Madsen, Loge Nr. 30, Bagrevelseshjælp	50.00
Okt. 30. Georg Christiansen, Loge Nr. 18, Begravelseshjælp	50.00
Okt. 30. M. K. Nielsen, Loge Nr. 14, Begravelseshjælp.....	50.00
Okt. 30. Hans C. Freund, Loge Nr. 17, Begravelseshjælp	50.00
Okt. 30. F. C. C. Hansen, Loge Nr. 84, Begravelseshjælp.....	50.00
Okt. 31. Chr. Petersen, Bogholder, Løn for 24 Dage i Okt. Maaned..	79.92
Okt. 31. Axel Andersen, Medhjælper ved Bladet, Løn i Okt. Maaned	50.00
Okt. 31. Elvira Carlsen, Typewriter, Løn i Okt. Maaned	60.00
Okt. 31. J. Michaelsen, Porto, Telephone m. m. i Okt. Maaned.....	52.20
Okt. 31. Chas E. Fanning, P. M., Forskud for Mailing af Bladet.....	55.00
Overført fra Assurancefondet	3,500.00
	<hr/>
	\$33,987.25 33,987.25

Kassebeholdning den 1ste Nov. 1918

RAPPORT OVER GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Okt. 1918	\$ 11,516.65
Overført fra Assurancefondet	84,207.16
Eagle Grove, Iowa, Bonds, udløben	11,500.00
Købt \$8,500.00 Eagle Grove, Iowa, Bonds	\$ 8,621.34
Købt \$21,000.00 Boone, Iowa, Bonds	21,337.05
Accrued Interest fra 1ste Juli	265.42
Købt \$77,000.00 Fourth Liberty Loan Bonds	77,000.00
	<hr/>
	\$107,223.81 107,223.81
Renter af \$5,000.00 Liberty Bonds	\$ 74.49
Renter af \$20,000.00 Liberty Bonds	297.99
Kuponer, Colridge, Nebraska	250.00
Kuponer, Lusk, Wyoming	300.00
Kuponer, Jackson, Michigan	100.00
Kuponer, Eagle Grove, Iowa	258.75
Kuponer, Coulter, Iowa	17.50

Kuponer, Nez Pierre, Idaho	50.00
Renter fra First Nat. Bank, Omaha, Nebr.	39.89
	<hr/>
	\$ 1,388.62
Udgifter ved Indkassering	\$ 1.52

Kassebeholdning den 1ste Nov. 1918

BEHOLDNING I GARANTIFONDET.

Bonds i Garantifondet den 1ste Okt.	\$525,000.00
Købt Eagle Grove, Iowa Bonds	8,500.00
Købt, Boone, Iowa, Bonds	21,000.00
Købt Liberty Bonds	77,000.00
	<hr/>
	\$631,500.00
Eagle Grove Bonds udløben	\$ 11,500.00
	<hr/>
	\$620,000.00
Bonds den 1ste November 1918	1,387.10
Kassebeholdningen den 1ste November 1918	<hr/>
	\$621,387.10

RAPPORT OVER HJÆLPEFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Oktober	\$6,985.10
Okt. 11. Martin Christensen, Loge Nr. 292, Extrahjælp.....	\$ 75.00
Okt. 11. Jorgen P. Jorgensen, Loge Nr. 17, Extrahjælp.....	50.00
Overført til Assurancefondet	6,500.00
Balance	360.10
	<hr/>
	\$6,985.10 6,985.10
	<hr/>
	\$ 360.10

UDESTAENDE CHECKS.

Niels og Marie Larsen, \$43.35; Jens Larsen, \$250; Michael Palmer, \$500; Martine Back, \$250; Loge Nr. 205, \$50; Niels P. Nielsen, \$500; P. C. Tauberg, \$492.25; Loge Nr. 81, \$50; Laurits P. Andersen, \$500; Jørgen Hansen, \$100; Kresten Nielsen, \$500; Karen Hjessen, \$500; Nielsine A. Gisselman, \$500; Andrea Durck, \$1,000; Loge Nr. 292, 75; Loge Nr. 205; \$50; Loge Nr. 32, \$50; Elinus P. Lund, \$100; Marie, Chr. og Ane Jensen, \$1,000; Chr. Petersen, \$79.92; Andersen, \$50; Elvira Carlsen, \$60; Rolf Rasmussen, \$36; Mads Chr. Hansen, \$1,000; Wilhelmine Ceschisen, \$1,000; Jack Mogensen, \$1,000; Mathilde Thompsen, \$1,000; Agnes M. Sorensen, \$1,000; Frederik Frederiksen, \$500; Loge Nr. 211, \$50; Anna Jensen, \$1,000; Loge Nr. 30, \$50; Loge Nr. 18, \$50; Loge Nr. 14, \$50; Loge Nr. 17, \$50; Loge Nr. 84, \$50; J. Michaelsen, \$52.20; J. Michaelsen, \$55; Magdalene Christensen, \$1,000; Marie Petersen, \$1,000; Peter Hansen, \$500; Sine Petrea Jensen, \$500; Hanne K. Kirkeberg, \$500; Marie Andersen, \$250; Anna Stringham, \$250; Kristine S. Nielsen, \$1,000; Agnes Hansen, \$1,000; John D. Rowland, \$250; Cathrine L. Sorensen, \$1,000; Clara Larsen, \$1,000; Christine Petersen, \$250.

Total

SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER
DEPONERET SOM FØLGENDE:

Rentebærende Bonds	\$620,000.00
First National Bank, Kenosha, Wis.	27,685.15
First National Bank, Omaha, Nebr.	4,798.99
First National Bank, Omaha, Nebr., Certificate	9,269.07
Omaha National Bank, Omaha, Nebr., Certificate	7,744.53
Checks hos Over-Kasseren den 1ste November	672.79
	<hr/>
	\$670,170.53

SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER.

Rentebærende Bonds	\$620,000.00
Kassebeholdning i Generalfondet	28,257.81
Kassebeholdning i Garantifondet	1,387.10
Kassebeholdning i Hjælpefondet	360.10
	<hr/>
	\$650,005.01
Under-Balance i Assurancefondet	1,978.20
	<hr/>
	\$648,026.81
Checks udestaaende den 1ste November 1918	22,143.72
	<hr/>
	\$670,170.53

ROLF RASMUSSEN, Over-Kasseren.

To J. Michaelsen:—

This is to certify that the balance due to Danish Brotherhood, as shown by the books of First National Bank of Kenosha, Wis., at the close of business, October 31st, 1918, was:

Insurance Fund	\$24,784.54
General Fund	\$ 2,900.81
	<hr/>
	\$27,685.15

RESOLUTION.

Ringsted, Iowa, 19d Nov. 1918.
I Anledning af at vor Broder Marius H. W. Christiansen er afgaaet ved Døden den 26de September paa Slagmarken i Frankrig, hvor han maatte ofre sit Liv for sit Land paa Retfærdighedens Vej, følger Loge Nr. 134 dybt Tabet af en ærlig og trofast Broder, og bevidner herved Afdødes Efterladte Logens dybeste Sympathi i deres store Sorg, ved at denne Resolution indføres i Logens Protokol og D. B. S. Maanedsbld samt at et Kopi tilsendes Afdødes Efterladte og at Logens Charter beklædes med Sørgeløse for et Tidsrum af 30 Dage.

Paa Logens Vegne,
N. P. W. LARSEN, Præsident.
H. C. MORTENSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Warren, Pa., 30te Okt. 1918.
Eftersom vor fælles Broder Otto E. Petersen afgik ved Døden den 17de Oktober 1918, og da P. Willemoes Loge Nr. 202, D. B. S., ved hans Bortgang har mistet en ægtet og god Broder af vort Samfund, blev det vedtaget:

At indrykke følgende Resolution i D. B. S. Maanedsbld samt "Den Danske Pioneer" og at sende en Kopi af samme til hans efterladte Forældre, for derved at bevidne vor Medfølelse i deres Sorg; samt vedtoges det at drapere Logens Charter med Sørgeløse for et Tidsrum af 30 Dage.

Warren, Pa., 30te Okt. 1918.
MATHIAS PETERSEN, Præs.
JENS S. PETERSEN, Sekretær.

Bølgen.

(Sluttet)

Ja, han sagde da, at det var et Billed, som han higede efter at faa frem, men ikke kunde. Han kunde heller ikke forklare, hvad det var. Han vidste kun, at det var noget, der kom til ham fra Søen og de underlige Lyde, der kom fra Bølgerne og lagde sin dybe, hemmelighedsfulde Tone over Kysten.

Nu forstod hun ham slet ikke og spurgte, hvad da det Billed skulde hedde.

"Bølgen....." svarede han ud fra en Forestilling, der kun stod for ham som en dunkel Drøm.

"Bølgen.....?" gentog hun spørgende.

"Jeg tænkte mig Havfruen som et Billed paa Bølgen....."

"Naa, saadan....."

De saa begge paa Havfruen.

"Men hun er alt for tung og klodset," sagde han; "hun skulde være anderledes let og fin. Og saa kan det endda være, at en Havfrue slet ikke duer til at udtrykke det, som jeg vilde have hende til. Jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre med den Fiskehale. Den maa være der for at vise, at det er en Havfrue; men jeg kan ikke lide at have den der."

Han gjorde en let Fingerbevægelse hen over Figuren, og Halefinnen var borte.

"Se saa; men nu ligner det jo et Menneske!"

"Jamen, kunde du saa ikke lade det være en Pige, der bader sig i Bølgen?" sagde Helene, rødmende.

"Jo, maaske....." svarede Jon eftertænksomt og saa paa Kvindefiguren.

Han sad en Stund tavs og formede Billedet efter den ny Tanke: Stillingen, Haaret, Ansigtets Udtryk.....

Hun fulgte spændt hans Fingre og den lille, vøge Træspsaan, som han brugte..... Og pludselig blev hun saa rød som et dryppende Blod; hun havde fundet sine egne Træk i Billedet.

Han-kom i dette Øjeblik til at se op paa hende, forstod hende strax og sagde, ligeledes dybt rødmende:

"Jeg kunde ikke gøre for det....."

Og han gjorde en Bevægelse med Spaanen for at udslutte hendes Træk.

"Aa nej, lad være.....!" bad hun.

Jon sad og saa med dyb Glæde efter Helene, da hun atter forlod ham.

"Nu har jeg fundet Bølgen.....!"

Og med Billedet forsigtig omviklet med nogle Blade, for at ingen skulde se det og kende Helenes Træk, før de en Gang var gaaet ind i det Billed, som skulde løse Bølgens Gaade gik han hjem.

* * *

Jon vilde nu være Billedhugger. Kun faa af Egnens Beboere begreb, hvad det var, han vilde, da han rejste til København og forberedte sig til at komme paa Kunstakademiet, naar det ikke var for at lave Gravstøtter.

Og endnu færre kunde finde en fornuftig Tanke deri, som kunde tillægges ham eller hans Forældre.

Men med en egen Spænding ventede de dog paa, hvad der vilde komme ud af det. At der vilde komme noget, som var ud over det almindelige, var de sikre paa; i Store Sølund havde man jo beredt dem den ene Overraskelse efter den anden med Hensyn til Børnene.....

Langt om længe kom Jon hjem med en Mæppe fuld af Tegninger og med nogle Lerfigurer i en Haandkuffert.

Han havde lært at tale om Teknik og Kunst og se dybt ned paa de Ting, han havde siddet og lavet nede ved Leret med lille Helene til Kunstdommer, — ha, ha, ha, ha!

Han skulde ned og se til Lerhullet for rigtig at maale Forskellen mellem hans Kunstforstand den Gang og nu. Den var jo uendelig, syntes han.

Nu saa han først rigtig, hvor langt han var kommen frem! Han vilde saamænd ikke engang røre det Ler nu! Det duede jo aldeles ikke til hans Modellering! Og den Gang havde han syntes, at det var saa udmærket! Herregud, hvor havde han været barnlig, for ikke at sige barnagtig! tænkte han.

Og se, der kom saamænd hans Kunstdommer og Kærlighedsdrøm.

lille Helene gaaende! Ak, hvor var hun landlig! Der kom hun døsende langs med Strandbredden, søgende efter Muslingskaller og smukt formede Smaasten ligesom den Gang. Det lod slet ikke til, at hun var "voxet"; — ja hun var bleven højere, men hun var ikke voxet fra Barnet.

At hun dog havde været hans Drøm, hans Orakel!

Ned at hilse paa hende vilde han dog. Nu havde hun vel ikke Mod til at komme op til ham, tænkte han, — saadan en Herre, som gik paa Kunstakademiet!

Jo, minsandten, løftede hun nu ikke Hovedet, smilede og kom op imod ham, nok saa frejdig, ligesom hun før var kommen! — han syntes, det næsten var frækt af hende at trø, at alt var som før, da han sad her ved Leret og formede Havfruen og lignende Makværker.

Og som hun rødmende den Gang, da hun kendte sine Træk i Havfruen, saadan rødmende hun nu ved Tanken omo, at nu havde han nok mejslet hendes Billed i Marmor, som han den Gang havde sagt, at han en Gang vilde.

Men hvad var det! Sandelig var hun voxet fra Barnet! Legemets Linier var bleven smukkere og fastere og Ansigtets Udtryk dybere. Hun talte ogsaa helt anderledes! Stemmen var bleven dybere og blødere, Ordene smukkere og Tankerne klarere!

Skamfuld viste han de overlegne Tanker bort og gik hende i Møde, stærkere og stærkere betaget af sin gamle Drøm om "Bølgen," hvori han altid, om end ofte ubevidst, havde indblandet hendes Skikkelse.

De hilste paa hinanden, kunde ikke rigtig tale sammen om det, som han nu levede i, men havde dog saa meget ud af at opriske de gamle Erintringer, at der var en Varme over Mødet, som lod ham skilles fra hende med en Savnfølelse, der lagde et blødt Slør af Vemod over de Fremtidsdrømme, han igen rejste bort med.

Det gav sig siden Udtryk i hans første mere betydelige Skulpturarbejde "Den badende Pige," hvori der var optaget Momenter af Havfrueskikkelsen, saaledes som den var, efter at han havde fjernet Halefinnen og lagt Helenes Træk i Ansigtet.

Det blev et smukt og harmonisk Arbejde, der vandt saa vidt Anerkendelse, at Kunstdommere fik Tro til hans Evner. Men det var for vejt og almindeligt til at slaa igennem som et Kunstværk af Betydning.

Det kom paa en Kunststudstilling. I hans Hjem læste de om det i Bladene med Interesse, skønt ingen af dem endnu kunde gøre sig nogen klar Forestilling om, hvad det var, og hvad det kunde føre til; dertil var Kunsten dem alt for fremmed. Selv i Lille Sølund interesserede de sig for hans Kunst, dog mest betragtet som en højere Art Snurrepiberier end de Figurer, han havde siddet ved Leret og dannet.

Kun Helene tog det dybere, fordi hendes Forhold til Jon og ligeledes til Kunstværket i sig selv var dybere og derfor gav hende den umiddelbare Forstaaelse, som et Følelses- og Fortroighedsforhold kan give.

Kun hun kendte det lille Arbejde, Billedet af Havfruen, der havde givet Ideen til det; for de andre havde han blufærdig skjult det.

Jon havde øget Skulpturarbejdernes Tal med et harmonisk og smukt Billed, som mange standsede ved for at glæde sig over den smukke Kvinde-skikkelse, der saa ren og kysk laa dukket i Vandet, saa kun hendes Overkrop var synlig.

Men "Bølgen," som den dunkelt levede i hans Forestilling, havde han ikke fundet. Det havde været et Savn for ham under Arbejdets Glæde, og det blev det ogsaa under det næste Arbejde, som han havde hentet Emnet til ude fra den oprørte Sø: to Mennesker i en synkende Baad, der løftes for sidste Gang af en Bølge for at gaa til Bunds, naar den naar ned i Bølgedalen og den næste Skumkam brydes ind over den.

Han havde gaaet til Sø og Sund i Omegnen af Hovedstaden; han havde vadet ved Stranden, og han havde sejlet paa Dybet, i Storm og Stille, men havde ikke fundet noget Emne, der gav mere end den badende Pige, der giver sin Ynde til Bølgen, og de nød-

stedtes Rædsel for at gaa til Bunds i dens mørke Dyb.

Han gik og blev modfalden og kom til at tvivle om, at han nogen Sinde fik Evner til at tage det næste Skridt og indfri de Løfter, som hans første Arbejde havde givet.

Og saaledes kom han hjem for at holde Ferie paa ubestemt Tid og udhvile sig i den rigtig fri, hjemlige Natur, hvor han havde fundet det første Emne.

Alting her syntes ham saa dagligdags og smaat, at det jo umuligt kunde inspirere ham til et nyt Værk. Han vilde bare gaa og hvile sig og samle Kræfter til et nyt Livtag, naar han kom tilbage til Hovedstaden.

Han fandt igen Søens dybe, underlige Lyde, naar Bølgerne efter en Storm rullede mod Land. Han følte, at de stod i en dyb Forbindelse med det Savn hos ham, som skulde skabe Kunstværket; det laa og vuggede deri som en Gaade; men han kunde ikke finde dens Løsning: den var ikke i Skønheden om den badende Pige, og den var ikke i Angsten om den synkende Baad.....

I det ene var kun Overfladen og Pigens Ynde, i det andet kun Dybet og dets Rædsel. Men i det ny Værk skuldet lyse og skønne, det mørke og rædselsfulde, det dybe og dragende samles i en Sum, saa det paa en Gang fyldte Beskueren med alle de Følelser, som et Hjerte kan rumme.

Mødet imellem ham og Helene syntes ham betydningsløst. Han havde været sammen med for mange skønne unge Kvinder i Hovedstaden og var bleven for meget vant til deres Iklædning og Optræden til, at han strax kunde finde den lille, ærbare Bonded pige i de Følelser, som nu rørte sig i ham.

Han følte sig skuffet, og det hjalp til at bryde hans Tro paa sine Evner endnu mere ned.

Men under Nedbrudtheden blev han ydmyg. Og i Ydmygheden søgte han tilbage til Udgangen for sin Løbebane som vordende Kunstner: Hjemmet, Naturen, Leret, Helene.....

Han sad igen nede ved Leret og dannede som før smaa Figurer, hvori han søgte at lægge kendte og kære Træk. Det skulde være som en Hvil. Og det blev det.

Dernede fandt han igen sig selv, saaledes som han var, da Spiren til hans første Kunstværk blev lagt i den simple lille Havfrueskikkelse, som han kneb Halefinnen af og derved fik den badende Pige frem.

Det var en varm og stille Dag, hen under Aften. Solen var gaaet ned bag nogle Skymolmer, der stod med gyldne Rande. Søens blanke staaalgraa Spejl gyngede ganske let, men med saa svage Bølgeformer, at de ikke brød Spejlets blanke Flade.

Han gik og døsende langs med Søens Bred, uden Maal og Med, ledet af flygtige Stemninger. Snart slog han smut og snart søgte han efter smukke eller ejendommeligt formede Smaasten og tænkte mest paa en perleformet som den, han havde faaet af Helene, og som han endnu gemte.

Han gik i Retning af Lille Sølund Strand, men saa langsomt, at det vilde blive Aften, inden han naaede det korte Stykke Vej hen til Broen, hvor en lille Sejlbaad, som Helenes Brødre ejede, laa fortøjet. Han vilde ingen af de andre mødes med, kun med Helene eller ingen. Hun gik tidt alene ned til Søen i Mørkningen, vidste han.

Nu vilde han gaa hen til Broen. Kom hun saa ikke, vilde han vende om, naar han havde staaet lidt og set paa den lille, hvidmalede Baad, der laa og gyngede let paa Vandet, som svagt bølgeformet steg og sank under Broens smalle Gangbræt.

Han gik ud paa Broen og stod der, lænende sig mod det tynde Rækværk og saa paa den let gyngende Baad og det bølgende Vandspejl, til Broen syntes ham at glide udad med ham, modsat Bølgebevægelserne, og han følte sig lidt svimmel, mens Skumringen hyllede sit bløde Slør tættere og tættere om Kysten og ham.

Han stod længe helt betaget af dette Gøglespil; og ind i dette kom Helenes Skikkelse glidende, hyllet i Skumringens hemmelighedsfulde Slør; han havde ikke mærket hende, før hun kom gaaende ud paa Broen til ham. Klædt i en let, vandhlaa Dragt, hvis bløde Stof og matte Farve kun svagt

skilte sig ud fra Skumringsskyggerne. "Staar Du her og drømmer...?" sagde hun dæmpet.

"Ja."

De hilste og gav hinanden et dvælende Haandtryk.

"Er det om Bølgen?"

"Ja."

"Den kan Du ikke faa ud af dine Tanker."

"Nej."

"Den anden — hun var dog — saa smuk," sagde Helene blufærdig.

"Ja," sagde han, glad over den Ros, han havde faaet for "Den badende Pige," og følte igen den stille, dybe Fryd, det havde været ham at lægge Helenes kun halvt tilslørede Træk og Legemsformer ind i Skikkelsen. "Men det er jo ikke nok," tilføjede han modfalden.

"Nej, det stod der jo om i Bladene. Der maatte lægges mere Kraft i det, stod der. Jeg forstaar det ikke; men jeg tror, at skal det til, saa kommer det nok."

"Ja, det haaber jeg ogsaa, Helene," sagde han nu glad og haabefuld og drog hende lidt nærmere ind imod sig; — de var, uden ret at tænke derover, bleven staaende med hinandens Haand, fordi de nu begge to følte, at de hørte sammen.

Hun gled nu stille ind til ham, og han lagde sin Arm omkring hende....

"Jeg skal nok hjælpe Dig," sagde hun.

"Tak, Helene. Ja, nu er jeg heller ikke bange mere," sagde han og trykkede hende ind til sig. "Naar jeg har Dig, skal jeg nok staa min Prøve."

De stod en Stund saaledes.

"Og saa gaar vi i Baaden og ror ud for at finde 'Bølgen,'" sagde hun dybt betaget af den Tanke, som han havde draget hende saa stærkt ind i ved at lægge hendes Træk ind i sine Forsøg paa at frembringe det Billed, som han higede efter. "Søen er saa stille og Aftenen saa smuk."

"Ja, lad os det." Han gik i Baaden og løftede hende ned til sig. — "Og selv om jeg ikke naaede det, men havde Dig, Helene, vilde jeg dog være usigelig lykkelig!" sagde han, imens han endnu holdt hende i sine Arme.

"Skulde jeg saa være din Bølge?"

"Ja."

De satte sig til Aarerne og roede ud.....

"Jeg bliver saa varm," sagde Helene og tog Straahatten med det hvide Slør af og satte den paa Toften ved Siden af sig.

Hun plejede kun at opsætte sit Haar saa løseligt; nu, mens hun sad og bevægede sig frem og tilbage under Ro-

(Forts. paa Side 8)

T A K .

Brødre med Familier af D. B. S. Nr. 304:—Modtag min dybeste og hjerteligste Tak for al udvist Hjælp og Medfølelse ved vor kære Hustru og Moders Sygdom og Død samt for det smukke Blomsterstør for hendes sidste Hvilested. Særlig takkes Broder Carl Madsen og Ed Sørensen for deres store Bistand ved Begravelsen.

Med broderlig Hilsen,

ANTON SØRENSEN OG BØRN, Benson, Nebr.

TIL MEDLEMMERNE AF LOGE NR. 17.

Loge Nr. 17 afholder Valg af ny Bestyrelse den 11te December. Logen har vedtaget, at Medlemmerne skal betale 15 Cent for Restance Brev, ligeledes egen Porto for return Kvittring fra Kassereren.

A. C. OLSEN, Sekr.

HOPKINS, MINN.

Hvidtfeldt Loge Nr. 97 afholder Valg af ny Bestyrelse Onsdag Aften den 11te December og haaber at se alle Brødre møde frem den Aften.

Med broderlig Hilsen,

J. J. LYKKE, Sekr.

OMAHA LOGE NR. 19.

Fra første Juli 1918 er Kontingent til Logen forandret til \$2.00 for et Kvartal, i Stedet for som forhen 65 Cents per Maaned.

L. P. THIND, Kasserer.

(Fortsat fra Side 7)

ningen. I løsnede det sig og faldt hende ned over Skuldrene.

"Nu ligner Du Havfruen," sagde Jon.

"Gemmer Du hende endnu?"

"Ja; hende vil jeg gemme, saa længe jeg lever. Jeg er saa glad over, at jeg skilte hende af med den grimme Halefinne og fik Mod til at give hende dine Ansigtstræk.

"Det er jeg ogsaa," sagde hun og bøjede sig over imod ham; derved glemte hun at holde paa Aaren, den gled fra hende. "Aa, der tabte jeg min Aare!" sagde hun forskrækket og greb efter den. Men Baaden havde allerede fjernet sig lidt fra den, og da hun lænede sig ud over Kanten af Baaden for at gribe den, faldt hun ud.

Det var kommet saa uanet og hurtigt, at Jon ikke sansede, hvad der gik for sig, før han saa Helene synke og Baaden glide bort fra hende.

"Bølgen!" gik det som en Brusen igennem hans Sjæl, medens han fyldtes af Gru for det mørke Dyb, der aabnede sig under hende, og betaget af den Angst og den Skønhed, der aabenbarede sig i hendes Skikkelse, som hun laa der paa Siden, synkende, med den lette, vandblaa Kjole, gennemblødt af Vandet, svøbende sig saa tæt om hendes Legeme, at dets Bløde, slanke Former tegnede sig underne, og det udslagne Haar flydende sammen med Vandet, som var hun formet i selve Søen.

Saa hurtigt, det var muligt, fik han Baaden drejet og med Aaren varpet hen mod Ulykkesstedet, som den allerede havde fjernet sig et Stykke fra, inden han kunde naa at standse den.

Før han naaede helt derhen, dukkede hun atter op, efter at have været under Vandet, endnu i Live, men ikke mægtig til at gribe Aaren, som han rakte ud til hende.

Da var der kun et for ham at gøre. Med Fare for selv at drukne tillige med hende, lod han sig glide ud af Baaden for at svømme hen og forsøge at redde hende.

Og det lykkedes ham, men kun i yderste Nød; han var saa nær ved at gaa til Bunds med hende, at kun en svag Bølgebevægelse frelste dem, idet den lod Baadens ene Side sænke sig saa meget, at han kunde naa at gribe om Rælingen med den Haand, som han havde fri og netop havde Kraft til at strække derop.....

Hvorledes de kom op i Baaden, vidste de næppe, og heller ikke, hvorledes de kom til sig selv efter den haarde Dyst med Døden; det stod for dem som en forfærdelig Drøm, de først vaagnede op af, da han gispende og drivende af Vand sad oppe i Baaden og hun laa tværs over hans Skød med sit Hoved hvilende i hans Arm.

"Du sagde, at Du vilde hjælpe mig til at finde Bølgen," hviskede han ned over hende; "det har Du nu; men det havde nær kostet Dig Livet."

Kærlighed og Stjerneyveri.

En Fortælling fra Prag.

Det var en Dag ud paa Foraaret 1599.

Taaen, der tung og tæt havde hvilet over Czekernes ældgamle By, det maleriske og ejendommelige Prag, var i Færd med at lette. Som en hvíldig Damp bølgede den endnu henover Moldafloden mellem de grønklædte Bredder, men efterhaanden var de underlig formede Tøge og sodede Skorstenspiber begyndt at titte frem, og deroppe fra Hradschin saas allerede Solen at blinke paa Kongeborgens og Domkirkens slanke Taarnspir.

Det var endnu temmelig tidligt paa Morgenstunden, men der var allerede ikke saa faa Mennesker paa Færde i de snevre, krogede Gader, navnlig i den midterste Bydel med dens mange Kirker og det tæt befolkede Jødekvartier. Foran de mange Udsælssteder, smaa, aabne Boder og ofte usle, faldefærdige Træskure, havde der allerede samlet sig Købere, med med lystne eller kritiske Blikke mønstrede de høist forskelligartede Varer — brorede Silketrøklæder, der hang og baskede paa lange Træstænger mellem gamle

og nye Klædningsstykker, Fruentimmerpynt, Glasperler og uægte Smykker, Rosenkranse, og Madonna- og Helgenbilleder, kolorerede, med de mest skrigende Farver, Vaaben, Fodtøj, Træ- og Stenvarer, alt imellem hinanden.

Men allerlivligst var Færdselen dog paa Frugtortvet. Baade midt ude paa Pladsen, hvor der knejsede en Statue af den hellige Jomfru, som paa Katholikernes Foranstaltning nylig var bleven rejst til Harme for den protestantiske Del af Befolkningen, og langs Husrækkerne med de mange aabne Portrum, der dannede Gennemgange til Gader og Stræder, puffede og trængte man sig frem, omringede Frugtsælgerens Karre, der, forspændte enten med et stakkels, magert, tungsindigt Æsel eller et Par forsultne, snavsede Hunde, holdt belæssede med tunge Kurve fyldte med mægtige Kaalhoveder, alle Slags Roer, Grøntsager og Frugter, Ezekisk, Ungarsk og Tysk Iod i mere eller mindre skrigende Dialekter mellem hinanden, og pjaltede og lurvede Mænd og Kvinder, barbenede Munke og smaa, visne, forskræmte Jøder, der saa ud som om de havde været gemt hen et eller andet Sted og pludselig var dukkede frem til Lyset, skrigende Børn, ældre Borgerkoner og nette Ungmøer besaa og befølte Kurvenes Indhold, vragede og købslog, raabte og skrege, skældte ud og blev udsældte i Munden paa hinanden.

En ung, borgerlig klædt Pige, med sin Blik-Torvespand hængende over Armen, banede sig med Møje Vej gennem Mængden tværs over Torvet og bøjede ind i en af de tilstødende Gader, der førte i Retning af det gamle Brotaarn for Enden af den lange Bro, som dannede Forbindelsen med den anden Bydel, hvor Hradschin, Bjerg-højden med Borgen, Domkirken og det ærkebiskoppelige Palads, laa.

Hun var ung og køn, frisk og tiltalende som Foraarsdagen selv, der nylig var brudt frem. En let, yndefuld Figur, rare, milde graablaa Øjne, et svært, gyldenblondt Haar, der kun med Besvær holdtes oppe under den lille, sirlige Hue med den brogede Bort, og en nysseilig lille Mund, rød og rund som et Kirsebær — det var det, der mest faldt i Øjnene. Forresten var hun atten Aar gammel, hed Marinka og var en Datter af den gamle Guldsmed Mathias Wildenstuffer, der i sin Tid havde arbejdet for det kejserlige Hof, men for hvem det i de senere Aar var gaaet en Del tilbage, eftersom Leverancen af ædle Stene i Kejser Rudolfs Tid ikke var nær saa stor som tidligere, og Forbruget af Sølv- og Guldsager, baade Smykker og Husgeraad, var langt mindre end den havde været i Ferdinands og Maximilian den 2dens glimrende Dage.

Den skønne Marinka havde næppe sat sine smaa Fødder i de højhælede, spidsnæsede Sko paa Broens første Planker — thi den Gang var den nuværende smukke Karlshof med sine solide Stensætninger og mange Statuer, der tage sig saa prægtigt ud, kun en almindelig Plankebro — før hun blev indhentet af en Ungersvensk, der med blussende Kinder hilste hende Goddag.

"Ih du min Gud og alle hellige, er det Dig, Wenzel," udbrød Pigebarnet med forstilt eller virkelig Forundring; "har du allerede været nede i Byen?"

"Ja, naturligvis," svarede Svenden, der var rank og smidig af Væxt, og saa godt nok ud med sit aabne, frejdige Ansigt, i hvilket der lyste et Par godmodige, troskyldige Øjne. Han var iført en graabrun Klædesvams eller Bluse, om Livet fastholdt af et Læderbælte, hvori der stak en af de langskaffede Knive, hvormed Borgerne i hin Tid altid gik bevæbnede, Hoser af samme Farve som Vamsen, og havde paa Hovedet en skindbræmmed Baret med paasyet Mærke, der betegnede ham som hørende til det tjenende Personale oppe paa Slottet.

"Ja, naturligvis har jeg været nede i Byen, Marinkitscha (czekisk Benævnelse for Maria); jeg havde Ærinde for Slotsherren; helt ude paa Pulyer-taarnet var jeg, og paa Tilbagevejen syntes jeg nok, at jeg saa et Ghimt af Dig i Vrimsen — Du har vel intet imod, at vi følges ad hjemefter?"

"Hvad skulde jeg vel have derimod, Wenzel?" sagde Pigen med et mildt

Smil og et endnu mildere Blik. "Det vil da sige," fjøede hun hastigt til, "om blot ingen møder os — tænk om Fader vidste det."

"Tror Du, at han endnu bestandig vilde være lige ubønhørlig, og at han har lige meget imod mig, Marinkitscha?"

"Ja, det har han rigtignok; hvor kan Du tro, at det skulde være blevet anderledes? For det første hører Du jo til Lutherdommen, og han kan nu en Gang ikke taale Kætterne."

"Men Kejser Maximilian har jo dog selv givet Protestanterne fri Religionsøvelse i sine Riger og Lænder, og Kejser Rudolf har ikke nægtet os den."

"Nej, men han skal være betænkt paa at gøre det, Wenzel. Jesuiterne, der nu har faaet et Kolegium her i Staden, tilskynde ham dertil, siger Fader. De skulde have svoret, at inden ret længe skal Bøhmen igen være et katolsk Land, og al Protestantismen være udryddet!"

"De skumle Rævepelse!" udbrød Wenzel og knyttede Haanden; "men det vil ikke lykkes dem, vær vis derpaa! Czekerne er et uafhængigt Folk der lige siden Johan Huss' Dage har gaaet deres egne Veje i det Stykke, og hverken har villet bøje sig for Paven eller Helgendyrkelsen — de skal nok vide at hævde Sandheden af de lutherske Lærdomme, og ikke lade sig besnære og besnakke."

"Men Kejseren har Magt til at tvinge dem, ved Du nok!"

"Har Kejseren den jordiske Magt, saa har Gud den himmelske, Marinkitscha! Han vil beskytte sit Folk for den hellige Sags Skyld."

"Men det vil komme til Kamp og Blodsudgydelser, og Sorg og Elendighed vil flyde deraf — Ulykke vil det bringe over vore Hoveder! Aa, Wenzel, Wenzel, det er en usikker og farefuld Lod, der venter Dig som Protestant, og ikke alene det — for at tækkes Fader maatte Du ogsaa være —"

"Rigere paa jordisk Gods, jo vist, tal kun rent ud, Pige, jeg ved det jo i Forvejen. Og Du selv, Du tænker maaske ligedan, naar det kommer til Stykket — det skulde ikke undre mig; Kvinder er ikke at lide paa."

"Fy skam Dig, Wenzel, nu er Du ond; har jeg maaske givet Dig Anledning til at tro, at jeg ikke længer brød mig om Dig? Jeg har døjet Utak nok for din Skyld, og nu plager Fader mig oven i Købet med den rige Josef Golzer, hvem han skylder Penge, og som vil eftergive ham Gælden, dersomnaa ja, dersom jeg vil bønhøre hans Bejlen."

(Sluttes)

RESOLUTION.

Minden, Nebr., 9de Nov. 1918.

Eftersom vor fælles Broder Jens Chr. Jensen Houmark afgik ved Døden den 9de November 1918 og at Minden Loge Nr. 16 ved hans Bortgang har mistet en agtet og god Broder af vort Samfund, blev det vedtaget at indrykke følgende Resolution i D. B. S. Maanedssblad og tilføjes Logens Protokol, og at sende en Kopi til hans efterladte Hustru for derved at bevidne vor Medfølelse i hendes store Sorg, samt vedtoges det at drapere Logens Charter med Sørgeslor for et Tidsrum af 30 Dage.

H. C. NELSEN, Præsident.
M. K. HOKSER, Sekretær.

RESOLUTION.

Viborg, S. D., 11te Nov. 1918.

I Anledning af at vor Broder, Chris. J. Christensen, afgik ved Døden den 14de Oktober 1918 i Fort Riley, Kansas, i U. S. Service, hvorfor Logen beklager Tabet af en god Broder, og bevidner herved hans Forældre og Søkende Logens Sympathi i deres store Sorg. Endvidere være det besluttet, at Logens Charter beklædes med Sørgeslor for et Tidsrum af 30 Dage, og at denne Resolution indføres i Logens Protokol og en Kopi af samme tilsendes Afdødes Forældre i Danmark samt kundgøres i D. B. S. Medlemsblad og i "Viborg Enterprise."

Paa Loge Nr. 139's Vegne.
CHAS. GLOOD, Præsident.
D. M. H. S. JORGENSEN, Sekr.

RESOLUTION.

Da det har behaget Gud i hans Visdom og Godhed ved Døden at kalde til sig vor fælles Broder Christian N. Frederickson i hans bedste Mandoms Aar efter 30 Dages smertefuld Sygdom, vedtages følgende Resolution:

Afdøde var en god og trofast Broder af Det Danske Brodersamfund, en god Nabo, en pligtopfyldende Søn og kærlig Ægtefælle og afholdt af alle, som kendte ham. Medlemmer af Loge Nr. 260 bevidner herved Broder Fredericksons sørgende Familie deres hjerteligste Sympathi i deres store og dybe Sorg.

Og være det vedtaget, at til Ære for vor Broders Minde Logens Charter og Emblemer beklædes med Sørgeslor for 30 Dage og en Kopi tilsendes afdøde Broders Hustru og Forældre og indføres i Logens Protokol, bekendtgøres i Det Danske Brodersamfund's Blad og i "The Williston Herald."

Williston, S. D., den 3die Nov. 1918.
Paa Loge Nr. 260's Vegne.

NIELS C. KNUDSEN, Præsident.
PETER F. PETERSEN, Sekr.

RESOLUTION.

Brooklyn, N. Y., 22de Okt. 1918.

I Anledning af vor Broder William Christensen, Medlem af Logen "Vort Land" Nr. 205, D. B. S., født i København, Danmark, den 28de Sept. 1887, afgik ved Døden den 14de Okt. 1918, blev det paa Logens Møde den 22de Okt. vedtaget følgende:

At Logen beklager Tabet af en god og rejskaffen Broder, og bevidner vor afdøde Broders Familie Logens dybeste Sympathi og Medfølelse i deres store Sorg.

At Logens Charter beklædes med Sørgeslor for 30 Dage til Ære for hans Minde.

Denne Resolution tilføjes Logens Protokol, og en Kopi tilsendes Efterladtes Familie, og bekendtgøres i D. B. S. Medlemsblad og Nordlyset.

Paa Loge Nr. 205's Vegne,
RUDOLF KNUDSEN, Præsident,
N. SIMONSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Kensal, N. D., 16de Nov. 1918.

Paa Grund af at vor fælles Broder Niels Jensen Nielsen af Loge Nr. 277 af Det Danske Brodersamfund den 6te November 1918 afgik ved Døden, beslutter Logen at vedtage følgende Resolution:

At vi beklager Tabet af en god og trofast Broder og bevidner herved vor afdøde Broders Slægtninge Logens dybeste Sympathi i deres Sorg.

Det blev tillige besluttet at beklæde Logens Charter for et Tidsrum af 30 Oage, Tillige at denne Resolution indføres i Logens Protokol og at en Kopi sendes til afdøde Broders Efterladte samt bekendtgøres i Det Danske Brodersamfund's Blad.

Paa Loge Nr. 277's Vegne,
H. P. NIELSEN, Præsident,
E. L. CHRISTENSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

I Anledning af at Broder Jacob Viggo Jacobsen, Medlem af "Odin" Loge Nr. 64, Rockford, Ill., afgik ved Døden i Baltimore, Maryland, den 11te Okt. 1918, har Logen ved sit Møde den 6te November 1918 vedtaget:

At Logen beklager Tabet af en god og agtet Broder, og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgeslor for et Tidsrum af 30 Dage.

At vi bevidner vor dybeste Sympathi til hans efterladte Familie.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol samt trykkes i "Det Danske Brodersamfund's Blad" og en Kopi tilsendes afdøde Broders Familie.

Paa Logens Vegne,
LAVARD PEDERSEN, Præsident,
JOHANNES RORBECK, Sekretær.